

บทที่ 2

การปฏิบัติควบคุมเกี่ยวกับตัวรถยนต์

การจดทะเบียน การเสียภาษี การกำหนดแผ่นป้ายเลขทะเบียน
การโอน การแจ้งย้าย และการควบคุมรถยนต์

รถยนต์ เป็นทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้ซึ่งหนึ่งทั้งมีราคาค่อนข้างสูง ประชาชนได้ใช้เพื่อพาหนะในการเดินทาง และปัจจุบันมีผู้นิยมใช้กันมากขึ้น รถยนต์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของบุคคล ซึ่งจะต้องมีการควบคุมเกี่ยวกับตัวรถยนต์ขึ้น เพราะก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติรถยนต์ ร.ศ.128 ขึ้นนั้น ก็ปรากฏว่าได้มีการลักขโมยรถยนต์ไปส่งศาลอยู่หลายราย ทั้งนี้เป็นเพราะในสมัยนั้นยังไม่มี การจดทะเบียนรถยนต์ การต่อสู้ในศาลกรณีสิทธิการครอบครอง ใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.127 ครั้นเมื่อมีกฏรถยนต์ชนคนหรือทรัพย์สินเสียหาย ก็ได้อาศัยกฎหมายโปลิส 53 ข้อ¹ ไม่มีกฎหมายจราจรที่จะมีกฎหมายจราจรในปี พ.ศ.2477 การขับขี่ยานยนต์จึงเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น ในบทนี้ได้กล่าวถึง การนำรถยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร การจดทะเบียน การเสียภาษี การกำหนดแผ่นป้ายรถทุก การควบคุมรถยนต์ในกรณีต่างๆ ซึ่งจะกล่าวตามลำดับต่อไป

1. การจดทะเบียนรถยนต์

การที่กฎหมายกำหนดให้รถยนต์ทุกคันที่วิ่งบนถนนหลวงต้องไปจดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้น น่าจะมีเหตุผลดังต่อไปนี้ -

¹ กฎหมายโปลิส 53 ข้อ รัชกาลที่ 5 ได้ตราไว้เมื่อ จ.ศ.1237(พ.ศ.2418) เพื่อให้ตำรวจซึ่งรักษาหน้าที่ทั้ง บนและนอกพระนคร ได้ปฏิบัติราชการมี 53 ข้อ ที่สมควรนำมากล่าวคือ ข้อ 50 ให้ชนมาขึ้นรถ นั่ง เกวียนหรือแบกหามของ หลีกกันทางซ้ายมือของตน ตลอดทั้งคนเดินถนนก็ให้เดินริมถนนทาง ซ้ายมือของตน ถ้าขับรถขับมาไปโคนผู้ที่เดินริมถนน จะปรับตามความบาดแผลมากน้อย.... ข้อ 51 ถ้าขับรถขับมา เวลาพลบค่ำแล้วไม่มีโคมไฟสว่างเป็นสำคัญให้เป็นที่สังเกตจะถูกปรับ 10 บาท โปรดดูกฎหมายประจำศก จ.ศ. 1238, หน้า 150

ก. เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันในเรื่องกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินของประชาชน ในเมื่อมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนโอนให้ เป็นไปตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข. เพื่อทราบจำนวนรถยนต์ทุกประเภทว่าในปีหนึ่งๆมีมากเท่าใดเพื่อจะได้มีข้อมูลในการศึกษาคำนวณการเก็บภาษีและธรรมเนียมให้แก่รัฐได้โดยถูกต้องหรือใกล้เคียง

ค. เพื่อป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะในเรื่องลักขโมยรถยนต์ และช่วยในการปราบปรามผู้ใช้รถยนต์ในการกระทำความผิด ในการที่จะสามารถทราบรายละเอียดต่างๆ เป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ทราบตัวผู้กระทำความผิดเร็วขึ้น

ง. เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการที่จะเกณฑ์รถยนต์ไปใช้ในยามสงครามหรือในภาวะฉุกเฉินอันเป็นการสนับสนุนส่งกำลังบำรุงให้แก่กองทัพได้อีกทางหนึ่งด้วย².

ปัจจุบันมีบริษัทรถยนต์จากต่างประเทศไม่น้อยกว่า 8 บริษัทได้มาตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ขึ้นในประเทศไทย มีบริษัทห้างร้านที่ขายรถยนต์มากกว่า 50 แห่ง และมีร้านค้ารถยนต์ที่ใช้แล้วไม่น้อยกว่า 130 แห่ง การขายรถยนต์ต่างก็แข่งขันกันขายทั้งเงินสดและเงินผ่อนระยะยาว ประชาชนก็นิยมซื้อหามาใช้จึงจะเห็นได้จากสถิติที่จะกล่าวต่อไปว่ารถยนต์แทบทุกชนิดได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473 มาตรา 15 วรรคสองได้บัญญัติไว้ว่า

"... ผู้ใดสิ่งหรือนำรถยนต์ เข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อจำหน่ายหรือสร้างขึ้นใหม่เพื่อจำหน่าย ผู้นั้นต้องส่งบัตรสีรับและจำหน่ายแก่นายทะเบียนก่อนวันที่ 15 ของเดือนใหม่ทุกๆเดือน...."

ดังนั้นบริษัทร้านค้ารถยนต์จึงมีหน้าที่ทำบัตรสีรับแจ้งยอดจำนวนรถยนต์ที่มีอยู่แต่ละเดือนไปยังนายทะเบียนให้ทราบว่าในร้านตนมีรถยนต์ชนิดใดขนาดกี่แรงม้า เลขหมายเครื่องยนต์เท่าใด เลขหมายตัวถังเท่าใด ฯลฯ และขายหรือจำหน่ายรถยนต์เหล่านั้นไปให้แก่ใคร

². พระราชบัญญัติศึกษาธิการ พ.ศ. 2457 มาตรา 10 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 31, หน้า 388.

ในส่วนกลาง ให้แจ้งที่กองทะเบียน กรมตำรวจ ในส่วนภูมิภาคแจ้งไปยังนายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการคัดยอรถยนต์จากบัญชีของร้านค้าเหล่านั้นออกไป และการแจ้งคัดยอคนั้น ก็เพื่อที่จะให้รถยนต์คันนั้นสามารถที่จะจดทะเบียนตามกฎหมายได้

1.1 การจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ เมื่อบุคคลใดได้ซื้อรถยนต์มาแล้ว ต้องนำเอกสารในการซื้อขาย พร้อมกับหนังสือจากร้านค้าบริษัทนั้นว่าได้ขายรถยนต์หมายเลขเครื่องยนต์หรือตัวถัง ยี่ห้อ ขนาดใด ให้กับใคร รถยนต์คันดังกล่าวอยู่ในบัญชีเลขที่เท่าใด ขอให้นายทะเบียนคัดยอออกจากบัญชีให้แก่ผู้ซื้อนำขึ้นทะเบียนต่อไป หากเป็นการนำรถยนต์ไปต่างจังหวัดก็ให้นำขอใบคุ้มครองจากนายทะเบียนพระนครและธนบุรีเสียก่อน การที่ต้องนำเอกสารการซื้อขายและหนังสือจากร้านค้ามาแสดง ก็เพื่อความบริสุทธิ์ในการไถ่รถยนต์มาไว้ในครอบครอง ทั้งเจ้าหน้าที่จะไต่คดีค่าธรรมเนียมจากจำนวนเงินที่ซื้อขายอีกส่วนหนึ่งด้วย เมื่อบริษัทห้างร้านไม่มาคิดคอกับเจ้าหน้าที่ด้วยตนเอง ก็จะต้องมีการมอบอำนาจให้ถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าเป็นบุคคลธรรมดามาก็ต้องแสดงบัตรประจำตัวด้วย การยื่นเรื่องราวขอจดทะเบียนต้องใช้แบบพิมพ์ของทางการ (ตามผนวกที่ 5)

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะออกทะเบียนรถยนต์สำหรับรถคันนั้นให้ไป (ตามผนวกที่ 6) ส่วนตัวชี้ทะเบียน (ตามผนวกที่ 7) จะเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานนายทะเบียนทุกแห่ง และเมื่อได้ชำระภาษีประจำปี หรือประจำงวดแล้ว นายทะเบียนจะออกแผ่นป้ายวงกลมแสดงการเสียภาษี (ตามผนวกที่ 8) ให้ต่อไป และแผ่นป้ายนี้จะต้องติดหน้ากระบอกทางซ้ายมือของคนขับ และมีข้อความตรงกับทะเบียนรถนั้นด้วย

1.2 การจดทะเบียนรถยนต์ที่ใช่แล้วหรือรถเก่า ในกรณีที่นำรถยนต์ที่ใช่แล้วจากต่างประเทศเข้ามา หรือเป็นรถยนต์ที่ได้รับสิทธิพิเศษไม่ต้องเสียภาษี หากจะมีการขอจดทะเบียนก็ต้องดำเนินการวิธีอย่างเดียวกันกับรถยนต์ใหม่ คือมีการตรวจสอบสภาพรถ ขอเอกสารประจำรถยนต์คันนั้นมา ในการที่ต้องตรวจสอบสภาพรถยนต์ ก็มีความมุ่งหมายเพื่อความปลอดภัยและความมั่นคงแก่ผู้ใช้ นอกจากนั้นต้องนำเอกสารแสดงการนำเข้ามาโดยมีการเสียภาษีขาเข้า

หรือเอกสารใดที่ได้รับการยกเว้นภาษีจากองค์การหรือส่วนราชการแห่งใด มาแสดงเพื่อเจ้าหน้าที่ที่จะไต่ถามรายละเอียดไว้ในทะเบียน และแนบป้ายวงกลม หรือเปลี่ยนจากรถยนต์ของส่วนราชการนั้น มาเป็นของเอกชน ก็ต้องมีหนังสือหรือคำยินยอมแสดงการสละสิทธินั้นมาด้วย

ส่วนการ เปลี่ยนประเภทรถยนต์อีกประการหนึ่งคือเปลี่ยนจากรถยนต์ส่วนบุคคล มาเป็นประเภทสาธารณะหรือกลับกัน ก็เป็นการจดทะเบียนเช่นกัน ต้องดำเนินการเหมือนที่กล่าวมานั้น ต้องมีการยื่นเรื่องขอสเปลี่ยนประเภท ไซ้แบบพิมพ์ของทางการ (ตามขนานที่ 9) หากเปลี่ยนประเภทสาธารณะมาเป็นส่วนบุคคล ไม่ต้องนำรถยนต์มาให้เจ้าหน้าที่ตรวจสภาพรถอีก ทางเจ้าหน้าที่ที่จะออกเอกสารให้กับรถยนต์นั้นใหม่ ให้ตรงกับประเภทของรถ ดังนั้นเอกสารนับตั้งแต่เริ่มจดทะเบียน การเปลี่ยนเจ้าของ การแจ้งย้าย การเปลี่ยนประเภท ของรถยนต์แต่ละคัน จะต้องเก็บรวมกันไว้อย่างน้อย 10 ปี จึงจะทำลายได้

2. การจดทะเบียนรถยนต์

จุดมุ่งหมายในการจดทะเบียนรถยนต์ เพื่อรวบรวมภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ส่งเป็นรายได้ของรัฐ เพื่อรัฐจะได้นำเงินเหล่านั้นกลับไปพัฒนาประเทศชาติ ในการนี้นายทะเบียน จะได้ประกาศระยะเวลาเริ่มต้นและการสิ้นสุดของการเสียภาษีแต่ละปีให้ประชาชนทราบ เมื่อหมดกำหนดแล้ว รถยนต์คันใดไม่ไปจดทะเบียน ถือว่าฝ่าฝืนกฎหมายรถยนต์ ต้องถูกปรับต่อการจดทะเบียนรถยนต์แยกออกเป็น

รถยนต์ส่วนบุคคล ถ้าไม่ซากรจดทะเบียนเกินกว่า 1 ปี ไม่ต้องนำรถยนต์ไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจสภาพ เว้นแต่นายทะเบียนจะมีหนังสือสั่งการมาเป็นพิเศษเฉพาะราย และเมื่อครบทุกระยะ 3 ปี รถยนต์ส่วนบุคคลต้องตรวจสภาพครั้งหนึ่ง

ในการจดทะเบียนรถประจำแต่ละปีนั้น ถ้าเป็นรถยนต์ที่ได้รับการยกเว้นภาษี ถ้าไม่ใช่รถยนต์ของส่วนราชการต่างๆ จะต้องมีหนังสือรับรองจากองค์การ หรือส่วนราชการเหล่านั้นรับรองว่า รถยนต์คันที่นำมาจดทะเบียนประจำปี และขอยกเว้นภาษีนี้แล้ว ส่วนราชการหรือองค์การเหล่านั้นยังใช้ราชการอยู่ ซึ่งส่วนมากเป็นรถยนต์ที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการไม่ให้มีการเสียภาษี เมื่อได้เจ้าหน้าที่นั้นไปให้เอกชนแล้ว

รถยนต์สาธารณะ ต้องนำรถมาตรวจสภาพทุกปีที่กำหนดเป็น เพราะเป็นรถยนต์
 ที่นำไปบริการแก่สาธารณชนย่อมต้องการความปลอดภัยแข็งแรงมั่นคงและต้องไม่เป็นภัยต่อสังคม

3. ภาษีรถยนต์

ภาษีรถยนต์ เป็นเรื่องใหญ่เรื่องหนึ่งที่ทำรายได้ให้แก่รัฐปีละหลายๆ รัฐจึงได้กำ
 หนดหลักเกณฑ์และวิธีการต่างๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้เป็นเจ้าของจะได้ปฏิบัติตามถูกต้อง ภาษีรถยนต์
 ได้มีการแก้ไขมาหลายครั้ง โดยกำหนดว่าผู้ที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถยนต์จะเสียภาษี
 ล่วงหน้าตามที่นายทะเบียนยานพาหนะประกาศไว้และการเสียก็เป็นไปตามอัตราน้ำหนักของรถ
 คือรถยนต์ที่น้ำหนักมากก็เสียมาก ภาษีรถยนต์แบ่งออกเป็น 4 งวด งวดละ 3 เดือนแต่ผู้ที่
 จะเสียภาษีจะเสียต่ำกว่า 1 งวดไม่ได้ การที่ทางราชการกำหนดเช่นนี้ก็เพื่อความสะดวกแก่
 ผู้ใช้รถยนต์ เพราะเจ้าของอาจจะไม่ต้องการใช้รถยนต์คันนั้นตลอดปีก็ต้องเสียตามงวดที่ตน
 ต้องการโดยเสียค่าธรรมเนียมนั้นทุกงวดที่เสียภาษี

สำหรับรถยนต์ที่เปลี่ยนแปลงประเภทหรือเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ เช่น เปลี่ยนจากรถ
 ยนต์ส่วนบุคคลมาเป็นรถยนต์บริการ ก็จะต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นตามอัตราพิเศษที่กฎหมายกำหนด
 รถยนต์ที่จดทะเบียนเสียภาษีไปแล้วในปีใดถ้าไม่ใช้รถคันนั้น เจ้าของไม่อาจจะเรียกเงินคืน
 จากรัฐ และถ้ารถยนต์คันใดไม่เสียภาษีตามระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด เจ้าของจะต้อง
 แจ้งนายทะเบียนพร้อมทั้งนำแผ่นป้ายเลขหมายทะเบียนมามอบให้นายทะเบียนภายใน 15 วัน
 ถ้าไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวนี้กฎหมายถือว่าผู้นั้นได้ใช้รถยนต์นั้นอยู่ภายหลังวันถึงกำหนดเสียภาษี³

รถยนต์คันใดที่เสียภาษีไปแล้ว เมื่อเปลี่ยนเจ้าของในปีนั้นไม่ต้องเสียภาษีซ้ำอีก
 เว้นแต่เสียค่าธรรมเนียมในการโอนเปลี่ยนเจ้าของ และตามกฎหมายรถยนต์เมื่อนายทะเบียน
 สงสัยหรือปรากฏว่ามีการละเมิดกฎหมายเช่นในกรณีเชื่อว่าการหลบหนีภาษี นายทะเบียนย่อม

3. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2512 มาตรา 11, 12 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 86
 ตอนที่ 19, (ฉบับพิเศษ), หน้า 99.

มีอำนาจเข้าไปตรวจในสถานที่นั้นได้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือต่ำกว่าตั้ง
เรียกบุคคลนั้นมาสอบถามก็ได้ หรือเมื่อเห็นว่าจะต้องเสียภาษีแล้วก็แจ้งให้ผู้นั้นมาเสียภายใน
15 วันนับแต่วันที่แจ้งไป ถ้าปรากฏว่าเจ้าของรถยนต์ไม่มาชำระภาษี นายทะเบียนยานพาหนะ
มีอำนาจยึดรถไว้มีกำหนด 7 วัน ถ้าไม่นำเงินมาชำระก็ให้ขายรถยนต์นั้นโดยวิธีทอดตลาดก็ได้
เงินเท่าใดหักค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์และภาษีไว้แล้ว เหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของไป ^{4.}

ปัญหาที่ว่านายทะเบียนยานพาหนะจะปฏิบัติตามกฎหมายรถยนต์ที่ได้ให้อำนาจ
นี้เพียงใดแก่ไหน การที่จะทราบว่าสถานที่ใดหรือผู้ใดใดหลบหลีกเลี่ยงภาษีรถยนต์นั้นอยู่กับการบริ
หารงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานที่อ้างความถือสัจสุจริตแต่ไม่มีประสิทธิภาพทำให้
รัฐขาดรายได้ไปปีหนึ่งๆเป็นจำนวนไม่น้อยทีเดียว

อัตราค่าภาษีขึ้นทางการได้กำหนดไว้ดังนี้ - ^{5.}

ก. รถแทรกเตอร์รับจ้างสำหรับใช้การ เกษตรกันละ	50	บาท
ข. รถจักรยานยนต์กันละ	50	บาท
ค. รถพ่วงของรถจักรยานยนต์กันละ	50	บาท
ง. รถพ่วงรถยนต์หรือรถพ่วงซึ่งใช้ล้ออย่างอื่นนอกจากล้อวงกลวงเก็บภาษี เพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้ อีก กิ่งหนึ่ง		
จ. รถพ่วงนอกจากกำหนดไว้ใน ค. และ ง. เก็บกันละ	100	บาท
ฉ. รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สาธารณะ รถยนต์สำหรับลากจูง และรถยนต์ บริการให้เก็บภาษีตามน้ำหนักของรถยนต์ตามอัตราบัญชีดังต่อไปนี้		

4. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473 มาตรา 28 - 31 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 48, หน้า 22.

5. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2512 มาตรา 10 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86
ตอนที่ 19 (ฉบับพิเศษ), หน้า 99.

อัตราภาษีรถยนต์ชนิดต่างๆ

น้ำหนักรถยนต์เป็นกิโลกรัม				รถยนต์นั่ง ส่วนบุคคล	รถยนต์รับจ้างบรรทุกคน โดยสารได้ไม่เกินเจ็ดคน
ไม่มากกว่า		500	กิโลกรัม	100 บาท	150 บาท
ตั้งแต่	501	ถึง	750 กิโลกรัม	200 บาท	250 บาท
ตั้งแต่	751	ถึง	1000 กิโลกรัม	300 บาท	350 บาท
ตั้งแต่	1001	ถึง	1250 กิโลกรัม	400 บาท	450 บาท
ตั้งแต่	1251	ถึง	1500 กิโลกรัม	500 บาท	550 บาท
ตั้งแต่	1501	ถึง	1750 กิโลกรัม	650 บาท	700 บาท
ตั้งแต่	1751	ถึง	2000 กิโลกรัม	800 บาท	850 บาท
ตั้งแต่	2001	ถึง	2500 กิโลกรัม	950 บาท	1000 บาท
ตั้งแต่	2501	ถึง	3000 กิโลกรัม	1100 บาท	1150 บาท
ตั้งแต่	3001	ถึง	3500 กิโลกรัม	1200 บาท	1300 บาท
ตั้งแต่	3501	ถึง	4000 กิโลกรัม	1300 บาท	1450 บาท
ตั้งแต่	4001	ถึง	4500 กิโลกรัม	1400 บาท	1600 บาท
ตั้งแต่	4501	ถึง	5000 กิโลกรัม	1500 บาท	1750 บาท
ตั้งแต่	5001	ถึง	6000 กิโลกรัม	1600 บาท	1900 บาท
ตั้งแต่	6001	ถึง	7000 กิโลกรัม	1700 บาท	2050 บาท
ตั้งแต่	7001	กิโลกรัมขึ้นไป		1800 บาท	2200 บาท

อัตราภาษีรถยนต์ชนิดต่างๆ

น้ำหนักรถยนต์เป็นกิโลกรัม	รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลและรถยนต์สำหรับลากจูง	รถยนต์รับจ้างบรรทุกของ	รถยนต์ประจำทางและรถยนต์รับจ้างพิเศษ
ไม่มากกว่า 500 กิโลกรัม	200 บาท	250 บาท	300 บาท
ตั้งแต่ 501 ถึง 750 กิโลกรัม	300 บาท	350 บาท	400 บาท
ตั้งแต่ 751 ถึง 1000 กิโลกรัม	400 บาท	450 บาท	500 บาท
ตั้งแต่ 1000 ถึง 1250 กิโลกรัม	500 บาท	550 บาท	600 บาท
ตั้งแต่ 1251 ถึง 1500 กิโลกรัม	600 บาท	650 บาท	700 บาท
ตั้งแต่ 1501 ถึง 1750 กิโลกรัม	700 บาท	800 บาท	900 บาท
ตั้งแต่ 1751 ถึง 2000 กิโลกรัม	900 บาท	1000 บาท	1100 บาท
ตั้งแต่ 2001 ถึง 2500 กิโลกรัม	1100 บาท	1200 บาท	1300 บาท
ตั้งแต่ 2501 ถึง 3000 กิโลกรัม	1300 บาท	1400 บาท	1500 บาท
ตั้งแต่ 3001 ถึง 3500 กิโลกรัม	1500 บาท	1600 บาท	1700 บาท
ตั้งแต่ 3501 ถึง 4000 กิโลกรัม	1700 บาท	1800 บาท	1900 บาท
ตั้งแต่ 4001 ถึง 4500 กิโลกรัม	1900 บาท	2000 บาท	2100 บาท
ตั้งแต่ 4501 ถึง 5000 กิโลกรัม	2100 บาท	2200 บาท	2300 บาท
ตั้งแต่ 5001 ถึง 6000 กิโลกรัม	2300 บาท	2400 บาท	2500 บาท
ตั้งแต่ 6001 ถึง 7000 กิโลกรัม	2500 บาท	2600 บาท	2700 บาท
ตั้งแต่ 7001 กิโลกรัมขึ้นไป	2700 บาท	2800 บาท	2900 บาท

อัตราภาษีรถยนต์ชนิดต่างๆ

น้ำหนักรถยนต์เป็นกิโลกรัม	รถยนต์รับจ้างระหว่าง จังหวัดและรถยนต์บริการ บรรทุกคนโดยสารไม่เกิน เจ็ดคน	รถยนต์บริการบรรทุก คนโดยสารได้เกิน เจ็ดคน
ไม่มากกว่า 500 กิโลกรัม	300 บาท	600 บาท
ตั้งแต่ 501 ถึง 750 กิโลกรัม	500 บาท	800 บาท
ตั้งแต่ 751 ถึง 1000 กิโลกรัม	700 บาท	1000 บาท
ตั้งแต่ 1001 ถึง 1250 กิโลกรัม	900 บาท	1200 บาท
ตั้งแต่ 1251 ถึง 1500 กิโลกรัม	1100 บาท	1400 บาท
ตั้งแต่ 1501 ถึง 1750 กิโลกรัม	1400 บาท	1800 บาท
ตั้งแต่ 1751 ถึง 2000 กิโลกรัม	1700 บาท	2200 บาท
ตั้งแต่ 2001 ถึง 2500 กิโลกรัม	2000 บาท	2600 บาท
ตั้งแต่ 2501 ถึง 3000 กิโลกรัม	2300 บาท	3000 บาท
ตั้งแต่ 3001 ถึง 3500 กิโลกรัม	2600 บาท	3400 บาท
ตั้งแต่ 3501 ถึง 4000 กิโลกรัม	2900 บาท	3800 บาท
ตั้งแต่ 4001 ถึง 4500 กิโลกรัม	3200 บาท	4200 บาท
ตั้งแต่ 4501 ถึง 5000 กิโลกรัม	3500 บาท	4600 บาท
ตั้งแต่ 5001 ถึง 6000 กิโลกรัม	3800 บาท	5000 บาท
ตั้งแต่ 6001 ถึง 7000 กิโลกรัม	4100 บาท	5400 บาท
ตั้งแต่ 7001 กิโลกรัมขึ้นไป	4400 บาท	5800 บาท

ส่วนจำนวนยานพาหนะทำในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในรอบ 5 ปี
ตามผนวกที่ 10 และที่ 11.

4. ค่าธรรมเนียม

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายไค้ส่วนหนึ่ง ในการที่รัฐอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของรถยนต์ ค่าธรรมเนียมนั้นกฎหมายรถยนต์ให้เรียกเก็บดังต่อไปนี้⁶.

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถรถยนต์ รถยนต์ส่วนบุคคล สำหรับตลอดชีพ 200 บาท สำหรับระยะเวลา 12 เดือนเสีย 20 บาท รถยนต์สาธารณะ สำหรับระยะเวลา 12 เดือนเสีย 20 บาท รถจักรยานยนต์ สำหรับตลอดชีพ 100 บาท สำหรับระยะเวลา 12 เดือนเสีย 10 บาท รถบกถนน สำหรับระยะเวลา 12 เดือนเสีย 5 บาท ใบอนุญาตขับรถ ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจราจรทางถนนทำ ณ กรุงเจนีวา ค.ศ.1949 ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2505 เสียฉบับละ 100 บาท รถจักรยานยนต์เสียฉบับละ 50 บาท ค่าธรรมเนียมในการแก้ไขทะเบียนหรือค้ทะเบียนครั้งละ 1 บาท ค่าธรรมเนียมในการขอค้ค้สำเนาฉบับละ 5 บาท ค่าธรรมเนียมการโอนทะเบียนครั้งละ 50 บาท ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตที่สูญหายหรือชำรุดแฉ่นละ 10 บาท ค่าธรรมเนียมใบแทนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ชำรุดหรือสูญหายแฉ่นละ 5 บาท ค่าธรรมเนียมเพิ่มในกรณีที่ยู่ใช้รถยนต์ เสียภาษีเป็นงวดๆเรียกเก็บค้ค้นี้ รถยนต์ส่วนบุคคลวงละ 20 บาท รถยนต์สาธารณะวงละ 10 บาท รถจักรยานยนต์วงละ 5 บาท รถแทรกเตอร์วงละ 5 บาท รถพ่วงรถยนต์วงละ 5 บาท รถพ่วงรถจักรยานยนต์วงละ 5 บาท

ในปี พ.ศ.2513 กรมตำรวจเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ส่งเป็นรายไค้ให้รัฐ แยกออกเป็นส่วกลาง 90,884,520 บาท ส่วภูมิภาค 140,204,387.96 บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน 231,088,907.96 บาท ซึ่งเก็บไค้สูงกว่าทุกๆปี เมื่อเปรียบเทียบกับ 4 ปี ที่ผ่านมา ตามตารางที่ 1 แสดงการเก็บภาษีรถยนต์ ค้ค้ต่อไปนี้

6. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2494 มาตรา 3 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 68 ตอนที่ 32, หน้า 661

7. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2506 มาตรา 3 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 80 ตอนที่ 108, (ฉบับพิเศษ), หน้า 1

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ ที่กรมตำรวจเรียกเก็บ
ส่งเป็นรายได้ ในรอบ 5 ปี จาก พ.ศ.2509 - 2513

ปี เงิน	2509	2510	2511	2512	2513
ส่วน กลาง	54,372,235.75	63,457,805.00	71,995,151.00	83,043,082.00	90,884,520.00
ส่วน ภูมิภาค	88,884,781.50	104,236,014.50	112,675,510.50	126,083,616.00	140,204,387.96
รวม	143,257,017.25	167,693,819.50	184,670,661.50	209,117,698.00	231,088,907.96

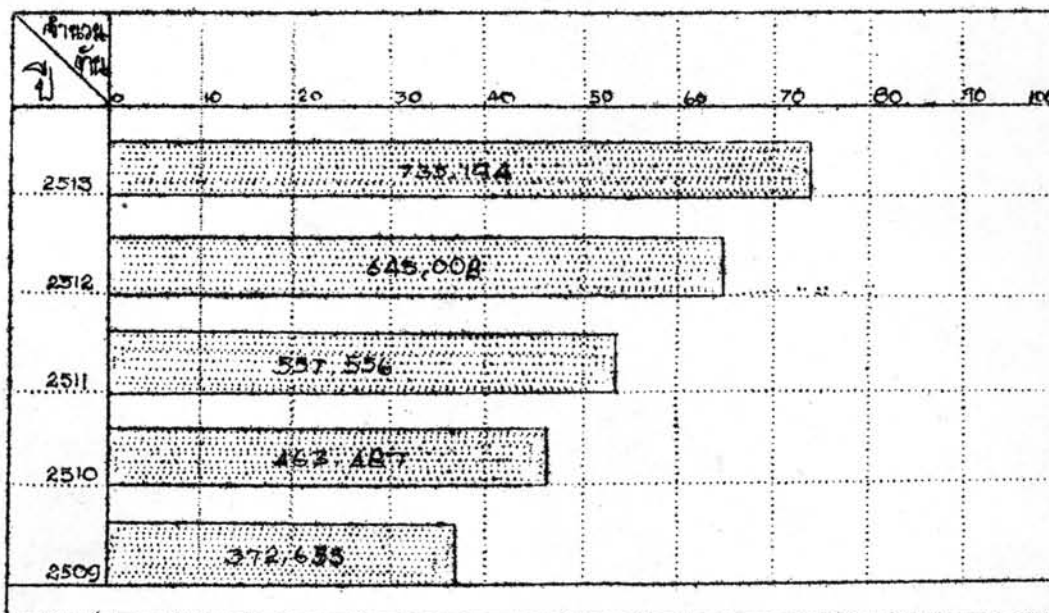
ที่มา แผนงบประมาณ กองการเงิน กรมตำรวจ

ดังนั้น ในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา กรมตำรวจ เรียกเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม ส่ง
รัฐบาลไปแล้ว ส่วนกลาง 363,752,793.75 บาท ส่วนภูมิภาค 572,084,310.46 บาท รวม
ทั้งสิ้นเป็นเงิน 935,837,104.21 บาท⁸ เงินจำนวนนี้ รัฐบาลจะต้องแบ่งให้แก่เทศบาลร้อยละ
50 และแบ่งให้แก่สภาเทศบาลอีกร้อยละ 20 เพื่อนำมาใช้ในกิจการของการจราจรท้องถิ่น⁹ ซึ่งคำ
รวจเป็นฝ่ายดำเนินการให้ในเขตท้องถิ่นเหล่านั้น

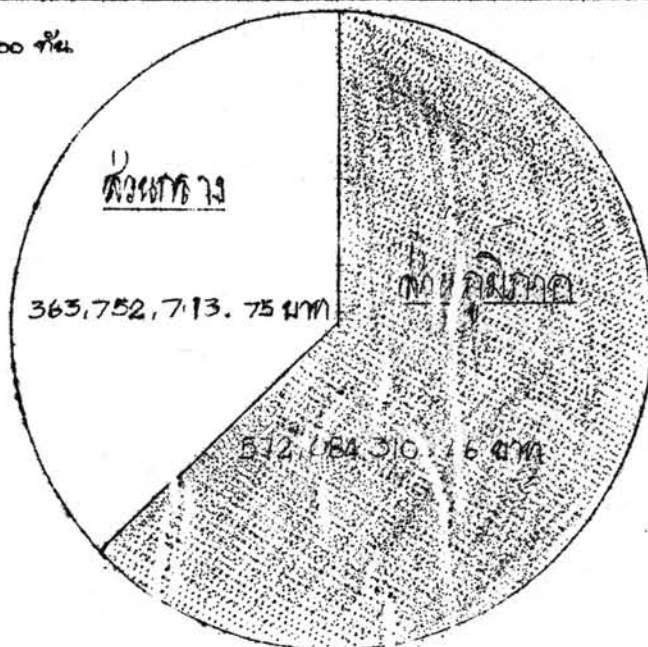
8. สัมภาษณ์ พ.ศ.ศ. ปรีชา รัฐฐาน หัวหน้าแผนงบประมาณ กองการเงิน กรมตำรวจ
เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2513

9. พระราชกฤษฎีกา กำหนดปันกำไรรถยนต์และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อน ให้แก่เทศบาล พ.ศ.
2480 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 54, หน้า 1342

จำนวนพนักงานของ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต
และ
การขนส่งแห่งประเทศไทย ในประเทศไทย ปี ๒๕๐๕

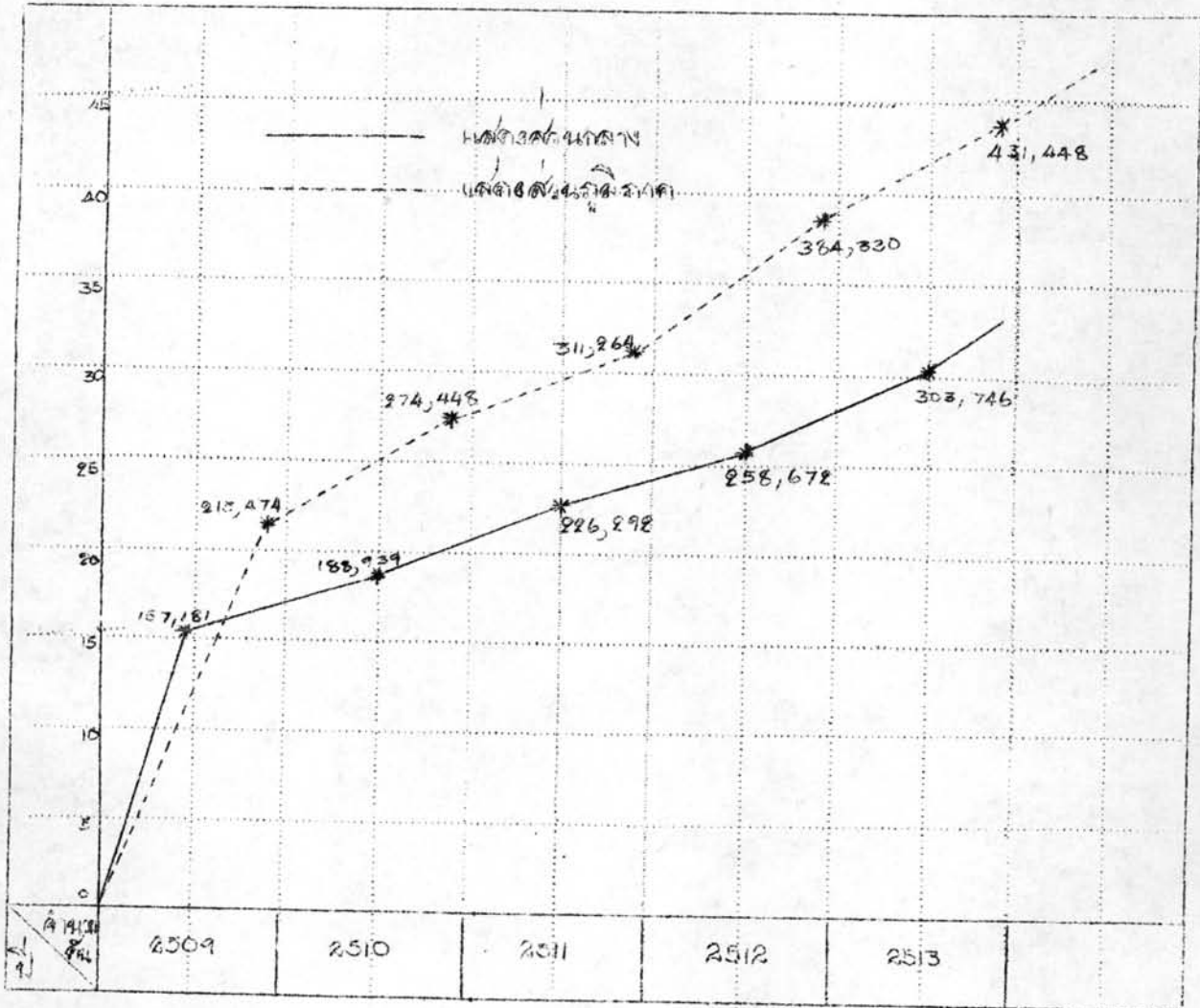
1 หน่วย : 100,000 คน

รวม ปี ๒๕๐๕ 935,837,104.21 คน

จัดทำโดยผู้เขียน

กราฟ แสดงจำนวนยานพาหนะ
ที่ส่งมอบตามแหล่งจำหน่าย

1 นิ้ว : 50,000 คัน

กราฟนี้จัดทำขึ้นโดยกรมการขนส่งทางบก ปี 10 และ ปี 11

เจ้าพนักงานพิเศษ

5. รถยนต์ที่รับการยกเว้นภาษีและค่าธรรมเนียม

รถยนต์ที่รับการยกเว้นภาษีและค่าธรรมเนียมนั้น ส่วนมากเป็นรถยนต์ของทางราชการ รถในสำนักพระราชวัง รถยนต์ของคณะทูตานุทูต หรือ รถยนต์ที่นำเข้ามาใช้ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ขององค์การหรือทบวงการชำนัดพิเศษ ดังจะกล่าวต่อไปนี้¹⁰.

ก. รถยนต์ที่รับการยกเว้นภาษีและค่าธรรมเนียม มีหลักว่า ต้องเป็นรถของทางราชการ หรือเทศบาลและเป็นรถที่ไม่ได้มีไว้ใช้ในกิจการเพื่อหาผลประโยชน์ เช่น รถดับเพลิง รถพยาบาล หรือรถบรรทุกศพ รถของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ รถของคนที่มีไว้มิได้ใช้หาผลประโยชน์ทางการค้า รถแทรกเตอร์มีไว้ใช้ในกิจการเกษตรที่ไม่ได้รับจ้างหาผลประโยชน์ รถยนต์ของทางราชการทหาร ได้รับการยกเว้นตามพระราชบัญญัติรถยนต์ทหาร พ.ศ. 2476

ข. รถยนต์ที่รับการยกเว้นภาษีและค่าธรรมเนียม ได้แก่รถยนต์สำหรับเฉพาะองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รถยนต์ของสำนักพระราชวัง และรถยนต์ของกรมตำรวจ

ค. รถยนต์ ซึ่งผู้คามีไว้ขาย

ง. รถยนต์ของคณะทูตานุทูต ซึ่งได้รับการยกเว้น ตามธรรมเนียมประเพณีระหว่างประเทศ

6. แผ่นป้ายเลขทะเบียนรถยนต์

แผ่นป้ายเลขทะเบียนรถยนต์ ที่ปรากฏอยู่ในทุกวันนี้มีหลายอย่าง ซึ่งจะสังเกตได้จากสีของแผ่นป้ายนั้นเอง ดังจะกล่าวคือ

6.1 รถยนต์ของสำนักพระราชวัง ใช้แผ่นป้ายทะเบียนสีคำ ตัวเลขและตัวอักษร ร.ย.ล. สีขาว และตัวเลขอารบิกเป็นสีขาว เช่นกัน

10. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2494 มาตรา 5 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 68 ตอนที่ 32, หน้า 661

6.2 รอยนตร์ของทางราชการตำรวจและทหาร มีแผ่นป้ายเลขทะเบียนกำกับกันคือ รอยนตร์ของตำรวจ ใช้แผ่นป้ายสีเหลืองหมุย มีตราโล่เชนและตัวเลขอารบิกสีขาว ถ้าเป็นรอยนตร์ประจำตำแหน่ง หรือใช้ในกิจการของตำรวจสันติบาล แผ่นป้ายเหมือนรอยนตร์ส่วนบุคคลทั่วไป รอยนตร์ของทหาร มีแผ่นป้าย 2 อย่าง คือ แผ่นป้ายคำขาวกับแดงขาว มีตราสัญลักษณ์ของสามกองทัพอือ ทราบวงจักร ทราบสมอ ทราบปีกกับควา ประกอบกับตัวเลข แผ่นป้ายแดงขาวใช้กับรอยนตร์สงคราม เช่นรถรบ ซึ่งใช้กับรถที่ติดอาวุธ รถช่วยรบ ไร่แก่งที่ลากหรือบรรทุกทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์ สันภาระ ส่วนป้ายคำขาว ใช้กับรถที่ใช้ราชการตามปกติ ส่วนป้ายเหมือนรอยนตร์ส่วนบุคคลนั้นก็ใช้เช่นเดียวกับรถตำรวจ

6.3 รอยนตร์ของคณะทูตานุทูต เกิมมานั้นรอยนตร์ประเภทนี้ใช้ตัวอักษร"ท" ประกอบกับตัวเลขอารบิกสีคำ บนพื้นแผ่นป้ายสีขาว ต่อมากระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงมหาดไทยได้ตกลงแก้ไขแผ่นป้ายรถทูตเสียใหม่ กล่าวคือ รถประจำตัวเอกอัครราชทูตป็นอักษร"อท" อยู่เหนือชื่อสถานทูตนั้น ส่วนรอยนตร์บุคคลในคณะทูตมีชื่อสถานทูตอยู่เหนือเลขอารบิก แผ่นป้ายคงเป็นสีขาและตัวอักษร ตัวเลขเป็นสีคำ แต่ละสถานทูตจะมีแผ่นป้ายมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนรถที่นำเข้ามาใช้ เช่น สถานทูตประเทศสหรัฐอเมริกาถึง 300 เลขหมายเป็นต้น¹¹

6.4 รอยนตร์นั่งส่วนบุคคล รอยนตร์บรรทุกส่วนบุคคล และรอยนตร์สำหรับลากจูง ก่อนปี พ.ศ.2506 รอยนตร์เหล่านั้นใช้แผ่นป้ายอย่างเดียวกันคือแผ่นป้ายคำขาว ในทางจังหวัดใช้อักษรย่อของจังหวัดนั้น เว้นแต่ในพระนครและธนบุรีแยกรอยนตร์ออกเป็นเขตอำเภอตามถิ่นที่อยู่ของเจ้าของรอยนตร์ เช่น รอยนตร์ซึ่งเจ้าของอยู่อำเภอยานนาวา ก็ใช้ ก.ท.ย. 1234 ต่อมารอยนตร์มากขึ้น เช่นในอำเภอคูคตมีรอยนตร์มาก ตัวเลขที่จะบรรจุลงในแผ่นป้ายเกินกว่า 4 ตัวทางการจึงกำหนดเลขหมายทะเบียนแผ่นป้ายขึ้นใหม่ โดยกฎกระทรวง ราชบัณฑิต 33 พ.ศ. 2510 บังคับใช้แก่รอยนตร์ที่จดทะเบียนประจำปี พ.ศ.2511 มีการแบ่งเลขหมายทะเบียนรถ

¹¹ กรมตำรวจ, ระเบียบว่าด้วยแผ่นป้ายเลขหมายทะเบียนรถยนต์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2512 ลงวันที่ 2 กันยายน 2512, (พระนคร:โรงพิมพ์ตำรวจ, 2512), หน้า 3

ยนตรทุกชนิด ในพระนครและชนบุรีออกเป็นหมวด โดยใช้อักษรประกอบตัวเลขไม่เกิน 4 ตัว คือจาก 0001 - 9999 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม และค้นหาทะเบียนได้รวดเร็ว เพื่อมีการโอนเปลี่ยนเจ้าของ ไม่ต้องเปลี่ยนแผ่นป้ายทะเบียนกันอีก ไม่เป็นการแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น ซึ่งลักษณะของแผ่นป้ายมีขนาดกว้าง 11 ซม. ยาว 39 ซม. เหมือนกับลักษณะแผ่นป้ายรถยนต์ ที่กล่าวมาข้างต้นทุกประการ มีอักษร ก.ท. เรียงตามทางคิง และมีอักษรหมวด บอกไว้ ก. - ฮ. และมีตัวเลขอารบิก เรียงตามทางยาว ระหว่างตัวอักษรที่บอกหมวด กับตัวเลขมีขีดตามทางยาว ตัวอักษร ตัวเลข ให้อีกเป็นรอยกูน ทาสีขาว ขนาดตัวอักษร ก.ท. สูง 4 ซม. กว้าง 3.2 ซม. ตัวอักษรบอกหมวดกับตัวเลขยาว 4 ซม. กว้าง 1 ซม. นายทะเบียน จะเป็นผู้กำหนดว่า รถประเภทใด ชนิดใด จะใช้อักษรหมวดใด เมื่อกำหนดแล้วก็ใช้เลขไปจนถึง 9999 จึงจะขึ้นอักษรหมวดใหม่ต่อไป เช่นจะพบเห็นรถยนต์ส่วนบุคคลหรือรถบรรทุก มี ก.ท.ร. - 9599 ก.ท.ช. - 9999 ก.ท.ก. - 5555 ก.ท.บ. - 3443 ก.ท.ม. - 6556 เป็นต้น

สำหรับจังหวัดอื่นรถยนต์ส่วนบุคคล รวมทั้งรถบรรทุก เว้นรถยนต์สาธารณะ ใช้แผ่นป้ายเหมือนกับที่ใช้ในส่วนกลาง แต่ไม่ไ้แบ่งออกเป็นหมวด แต่มีตัวอักษรย่อของจังหวัดนั้นๆ แทน เช่น รถยนต์ที่จดทะเบียนในจังหวัดชัยภูมิใช้ ช.ย. 1234 รถยนต์ที่จดทะเบียนในจังหวัดนครราชสีมาใช้ น.ม. 4567 เป็นต้น

6.5 รถยนต์รับจ้าง รถยนต์ประจำทาง รถยนต์รับจ้างพิเศษ ในจังหวัดพระนครและชนบุรี มีป้ายใช้คือ รถแท็กซี่ใช้ป้ายเหลืองคำ หรือเรียกกันว่า "ป้ายเหลือง" ใช้อักษรหมวด "ท" หรือ "ง" แล้วแต่กรณี เดิมเมื่อนั้น รถแท็กซี่มีเพียง 9,000 คัน ต่อมากระทรวงมหาดไทยประกาศให้ผู้นประกอบกรรับจ้างโดยใช้รถแท็กซี่ ต้องดำเนินการจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2514 เป็นต้นไป พร้อมกับเพิ่มจำนวนรถแท็กซี่อีก 4,500 คัน รวมเป็น 13,500 คัน ซึ่งผู้เขียนจะได้กล่าวถึงการเพิ่มรถแท็กซี่ในข้อต่อไป การกำหนดเลขทะเบียนรถแท็กซี่นั้นก็ปรากฏเห็นที่แผ่นป้ายว่า ก.ท.ท. - 8794 หรือ ก.ท.ง. - 0213 ซึ่งแสดงว่าเป็น รถแท็กซี่ของบริษัทจำกัด หรือสหกรณ์แห่งใดแห่งหนึ่ง เพราะหมวดอักษร "ท" นั้นจะมีเพียง 9,000 คันเท่านั้น รถยนต์สามล้อเครื่องใช้หมวดอักษร "ส" ส่วนรถบรรทุก

รับจ้างใช้หมวดอักษร "จ" หรือ "บ" หรือ "ม" แล้วแต่กรณี สำหรับรถยนต์สามล้อเครื่องมีทั้งหมด 8,000 คัน ส่วนรถยนต์ในส่วนภูมิภาคใช้ป้ายอย่างเดียวกันคือ "ป้ายเหลือง" แต่มีอักษรย่อของจังหวัดนั้น ไม่มีกฎเกณฑ์อย่างใดแล้วแต่ นายทะเบียนจังหวัดนั้นจะให้รถยนต์ประเภทใดใช้เลขหมายเท่าใดแล้วเรียงกันไป

ส่วนรถยนต์ป้ายเขียวขาวหรือ "ป้ายเขียว" ที่จะนำมาใช้สำหรับรถยนต์บริการในจังหวัดนครสวรรค์และชนบุรีลักษณะแผ่นป้ายก็เหมือนกับที่กล่าวมาข้างต้น เว้นแต่พื้นเป็นสีเขียวใบไม้ ตัวอักษรตัวเลขสีคหาสีขาวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง¹² ปรากฏว่านายทะเบียนยานพาหนะจังหวัดนครสวรรค์และชนบุรีได้กำหนดให้รถยนต์บริการที่บรรทุกไม่เกิน 7 คนใช้หมวดอักษร "บ" ถ้าบรรทุกเกิน 7 คนใช้หมวดอักษร "ป" รถยนต์ที่ศนาจรที่บรรทุกไม่เกิน 7 คนใช้หมวดอักษร "ม" ถ้าบรรทุกเกิน 7 คนใช้หมวดอักษร "ณ" รถยนต์บริการให้เช่าไม่ว่าจะบรรทุกเกิน 7 คนหรือไม่ก็ตามใช้หมวดอักษร "พ" เช่น ก.ท. บ. - 4343 ก.ท.ณ. - 7896 เป็นต้น¹³.

ผู้เขียนสังเกตเห็นรถยนต์ใช้ "ป้ายเขียว" วิ่งรับส่งคนโดยสารอยู่ในขณะนี้หากเป็นรถยนต์ของบริษัทแล้วนับว่าไปปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายเป็นส่วนใหญ่ แต่ได้พบเห็นรถ "ป้ายเขียว" บางคันมีสภาพที่ชำรุดเป็นรถที่ค่อนข้างเก่า บางคันสภาพไม่น่าที่จะเป็นรถยนต์รับจ้างพิเศษ จึงทำให้คิดว่าจะเป็นการเพิ่มรถยนต์แท็กซี่ "ป้ายเหลือง" ไปในตัว เพียงแต่หลบแท็กซี่ "ป้ายคำ" มาเป็นแท็กซี่ "ป้ายเขียว" เท่านั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการให้รถยนต์ประเภทป้ายเขียวจอดเป็นที่และอยู่ในความควบคุมของโรงแรมและบริษัทที่เป็นเจ้าของ แต่ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วก็ยากที่จะควบคุมให้ได้ผลสมความมุ่งหมายของทางราชการ นอกจากนั้นยังปรากฏอีกว่าบรรดาเจ้าของรถยนต์ที่ให้เขาไม่ยอมไปจดทะเบียนเป็น "ป้ายเขียว" เป็นส่วนมาก เพราะรถป้ายเขียวไม่มีผู้สนใจเช่า

12. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 34 (พ.ศ. 2513) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 87 ตอนที่ 121 (ฉบับพิเศษ), หน้า 29.

13. สัมภาษณ์ พ.ศ.ท. ซาศิธาย อุพงษ์ ผู้กำกับการ 3 กองทะเบียน กรมตำรวจ เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2514.

6.6 แผนป้ายพิเศษหรือเรียกว่า"ป้ายแดง" กฎหมายรถยนต์กำหนดไว้ว่า"รถยนต์ที่ได้เสียภาษีและค่าธรรมเนียมนั้น ตามกฎกระทรวงแล้ว จึงให้ใช้กับถนนหลวง" ^{14.} แต่มีข้อยกเว้นกับรถยนต์ ดังต่อไปนี้

รถยนต์ใหม่ ที่ผู้ซื้อได้นำไปจดทะเบียนยังทางจังหวัด โดยมีใบคู่มือทางจากนายทะเบียนยานพาหนะจังหวัดพระนครและธนบุรี รถยนต์ที่นำมาจากท่าเรือ หรือจากบริษัทที่สร้างประกอบรถยนต์ เพื่อนำมาเก็บยังสถานที่หรือร้านขายรถ ซึ่งจะต้องมีใบขนสินค้าจากท่าเรือหรือจากด่านศุลกากร กำกับมาด้วยกับรถแต่ละคันว่า เป็นรถยนต์ชนิดใด มีหมายเลขเครื่องยนต์เท่าใด ที่กำลังมา และจะนำรถนั้นไปไหน ^{15.} ซึ่งรถยนต์เหล่านั้นจะต้องติดป้ายพิเศษ พื้นแผ่นป้ายเป็นสีแดง ตัวอักษร ก.ท. และตัวเลขอารบิก เป็นสีขาว นายทะเบียนยานพาหนะ จะจ่ายให้แก่บริษัทห้างร้านขายรถยนต์ที่ได้เสียค่าธรรมเนียมให้แก่รัฐแล้วปีละ 400 บาท ^{16.} ป้ายแดงนี้ใช้สับเปลี่ยนกันได้ เมื่อจะใช้กับรถคันใด บริษัทห้างร้าน จะต้องออกเอกสารแสดงให้รู้ว่า ผู้ใช้เป็นใคร รถยนต์มีหมายเลขเครื่องเท่าใด ขับรถไปเพื่อประสงค์อะไร จะกลับถึงที่หมายเมื่อใด นอกจากนั้นแล้ว ป้ายพิเศษนี้ยังใช้ได้กับรถที่ซ่อมหรือตรวจเครื่องยนต์อีกด้วย ^{17.}

ตามที่กล่าวมานั้นจะเห็นแล้วว่า"ป้ายแดง"ใช้กับรถชนิดใด และในโอกาสใด ขณะประเทศไทยมีบริษัทประกอบรถยนต์และร้านค้ารถยนต์มากมาย หากจะถืออย่างเคร่งครัดตามกฎหมายแล้ว บริษัทห้างร้านค้ารถยนต์ต่างๆต้องควบคุมการใช้ป้ายแดงให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกำหนดซึ่งเป็นการได้รับสิทธิพิเศษอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ปล่อยให้รถยนต์คิดแผนป้ายแดงวิ่งบนถนนเป็นเวลานาน หรือวิ่งออกไปต่างจังหวัดแทนที่จะไปจดทะเบียนกับเจ้าพนักงาน เป็นต้น

14. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473 มาตรา 5 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 48, หน้า 220

15. กรมตำรวจ, ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 48, บทที่ 1 (พระนคร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2507), หน้า 208

16. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2494 มาตรา 3 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 68 ตอนที่ 52, หน้า 661

17. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473 มาตรา 9 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 48, หน้า 220

อนึ่งปรากฏว่า รถยนต์ที่จดทะเบียนและทางราชการได้จ่ายแผ่นป้ายให้แล้ว เจ้าของไต่ถามมิใช่แผ่นป้ายนั้น แต่ได้ไปจัดทำขึ้นเองเพื่อความสวยงามโดยทำจากวัสดุอื่น เช่น พลาสติก เป็นต้น เป็นการกระทำผิดกฎหมายรถยนต์¹⁸ สมควรที่ทางการจะได้ประกาศให้ประชาชนทราบ บางคนก็ทำให้เล็กกว่าเดิมก็มี เมื่อประกาศให้ทราบแล้วจึงจับกุมเมื่อผ่านไป

7. การตรวจสภาพรถยนต์

จุดมุ่งหมายของการตรวจสภาพรถยนต์ เพื่อตรวจความมั่นคงแข็งแรง ความเรียบร้อยของยานพาหนะ ที่จะนำออกใช้ หรือนำออกไปต่างประเทศ หรือโอนกรรมสิทธิ์ หรือเปลี่ยนแปลงประเภทรถยนต์ การตรวจสภาพรถยนต์มีระเบียบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำทั้งในสถานที่และนอกสถานที่(นอกเวลาราชการ) ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการบริการแก่บริษัทห้างร้าน ธนาคารหรือองค์การ หรือส่วนราชการใด ที่มีรถยนต์อยู่ในความครอบครองเป็นจำนวนมาก และโดยปกติจะกระทำการตรวจสภาพก็ต่อเมื่อจะมีการจดทะเบียนประจำปี การตรวจสภาพรถต้องกรอกลงในแบบพิมพ์ของทางการ(ตามผนวกที่ 12) เพื่อความถูกต้อง ตรงกับเอกสารของห้างร้าน หรือทะเบียนหรือไม่ ถ้าปรากฏว่า เลขหมายเครื่องมีล้อยุดครบแก้ไข เจ้าหน้าที่ถือว่า เป็นการครอบครองรถโดยไม่สุจริต ต้องดำเนินคดีกับบุคคลนั้นต่อไป การตรวจสภาพรถยนต์ส่วนใหญ่เป็นการตรวจเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ใช้ เช่นตรวจดูความเรียบร้อยของโครงร่างรถว่ามั่นคงแข็งแรงเพียงพอหรือไม่ ทุกระบบไฟ ระบบน้ำมัน ระบบห้ามล้อ ฯลฯ เมื่อเห็นว่าเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็บันทึกความเห็นให้ นายทะเบียนยานพาหนะรับจดหรือจดทะเบียนประจำปี ประจำวงให้ต่อไป หากปรากฏว่ามีการบกพร่องที่จะต้องแก้ไขพร้อมแถม ก็จะให้ไปแก้ไขมาเสียก่อน จึงจะดำเนินการให้¹⁹

ในการออกตรวจสภาพรถยนต์นอกสถานที่ที่ตั่งนั้น เป็นของแน่นอนว่าจะตรวจให้มีความละเอียดครบตามที่กล่าวไม่ได้ เพราะไม่มีเครื่องมือเพียงพอ ทั้งขาดเจ้าหน้าที่ และก่อน

18. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2479 มาตรา 4 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 54 ตอนที่ 1, หน้า 18

19. กรมตำรวจ, ระเบียบ กำหนดหน้าที่การงานในราชการ กรมตำรวจ พ.ศ. 2508 (พระนคร: โรงพิมพ์ตำรวจ, 2503), หน้า 141

ที่กองทะเบียน กรมตำรวจ จะย้ายที่ทำการไปอยู่ ณ ที่สร้างใหม่ ลาดพร้าว ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่
ตำรวจแผนกตรวจสภาพรถยนต์ได้เสนอผลงานการตรวจรถยนต์ประจำวัน ดังต่อไปนี้²⁰

วัน เดือน ปี	รถยนต์จดทะเบียนใหม่	รถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่	โอนทะเบียนรถยนต์	ย้ายเข้า	ย้ายออก	ต่ออายุ	รวม
8 ก.ย.12	127	17	28	6	10	9	197
9 ก.ย.12	111	28	34	8	7	10	198
10 ก.ย.12	99	23	54	8	5	6	195

เมื่อเฉลี่ยการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตรวจรถจริงๆไม่เกิน
6 คน วันหนึ่งๆทำงานตามเวลาราชการก็ไม่เกิน 7 ชั่วโมง ตรวจสภาพรถยนต์ได้ประมาณ
190 คัน เฉลี่ยก็ตรวจได้ประมาณชั่วโมงละ 27 คัน หรือประมาณว่า 2 - 3 นาที จะตรวจได้
1 คัน ผู้เขียนเห็นว่าหากจะตรวจสภาพรถยนต์อย่างเคร่งครัดตามแบบพิมพ์ในผนวกที่ 12 จะไม่
ได้ตัวเลขสูงถึงอย่างนี้เป็นแน่นอน ถึงแม้จะใช้เครื่องมือกลหรือเครื่องมือวิทยาศาสตร์เข้าช่วย
อย่างใดก็ตาม ตามข้อเท็จจริงนั้นก็ตรวจเพียงเลขหมายเครื่องยนต์เท่านั้น บางคนจึงกล่าวว่าเมื่อนำ
รถยนต์ไปตรวจสภาพที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ กองทะเบียน ก็เท่ากับเป็นการนำรถยนต์ให้ไปถูกรูป
ร่างว่ามันเคลื่อนที่ไปได้หรือไม่เพียงใด ซึ่งต้องยอมรับว่ากล่าวเช่นนั้นไม่ไกลความความจริงไป
นัก ควรที่ผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดต้องแก้ไข การที่บุคคลใดไม่ตองนำรถไปตรวจสภาพตามที่เจ้าหน้าที่

20. จากประสบการณ์ของผู้เขียน เมื่อดำรงตำแหน่งรองหัวหน้ากองทะเบียน กรมตำรวจ ได้ตรวจ
สมัครบันทึกการตรวจสภาพรถยนต์ของแผนกตรวจสภาพรถยนต์ กองกำกับการ 3 ประจำ
เดือน กันยายน 2512

ที่สั่งการไว้หรือปรีะเบียงกำหนดไว้ นับว่าเป็นการไต่ข้อกสิติหรืออย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความเสียหาย
ต่อสถาบันและอาจจะส่อไปในทางไม่สุจริตได้ง่าย แม้แต่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
วงศ์มหานิกาย ทรงเสด็จไปทำการทดสอบการขับรถยนต์ เพื่อขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์ในวันที่ 29 กรกฎาคม
2513 พระองค์ท่านได้ให้ราชองครักษ์นำรถโรเวอร์ สีเทา ก.ท.ค. - 0013 เข้าทำการ
ตรวจสภาพ แสดงว่าพระองค์ท่านมิได้ไต่ข้อกสิติแต่ประการใดทั้งสิ้น²¹.

8. การโอนรถยนต์และการนำรถยนต์ออกนอกประเทศ

รถยนต์เป็นสิ่งหาทรัพย์นิยมมีการจำหน่ายโอนในการครอบครองไปตาม
ภาวะของสังคม จำเป็นต้องมีการคุ้มครองผู้ที่เกี่ยวข้องโดยสุจริต ซึ่งจะกล่าวเป็นข้อๆต่อไปนี้

8.1 การโอนรถยนต์ที่ใช้ในประเทศ เมื่อมีการโอนการครอบครอง ทั้ง
ผู้โอนและผู้รับโอนจะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายใน 15 วัน นับแต่ได้มีการซื้อขายรถยนต์นั้น
ต้องนำรถยนต์ไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจสภาพ นำใบทะเบียนรถยนต์ แผ่นป้ายวงกลมแสดงการเสีย
ภาษีประจำปี ไปมอบเจ้าหน้าที่เพื่อจะไต่ทำการ เปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ตรงความจริง
ในกรณีที่จะโอนรถยนต์ที่ได้รับการยกเว้นภาษี ให้เจ้าหน้าที่ฐานจากส่วนราชการหรือองค์การ เข้ม
ไปแสดงว่าได้สละสิทธิการครอบครองหรือโอนไปกึ่งถ้วน เดือน ปีใด และนอกจากนั้นแล้วรถ
ยนต์คันที่จะโอนนั้นได้เข้ามาในประเทศไทยครบ 5 ปีแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่พ้นกำหนดดังกล่าว
ผู้รับโอนจะต้องไปทำการ เสียภาษีขาเข้าที่กรมศุลกากรกับภาษีโรคภัยที่สรรพากรให้เป็นที่เรียก
ร้อยละ 30²². นอกจากนี้ต้องนำเอกสารในการซื้อขายมาแสดง เพราะจะต้องเสียค่า
ธรรมเนียมในการซื้อขาย 50 บาท ต่อ 10,000 บาท ข้อเท็จจริงปรากฏว่าใบเสร็จการซื้อ
ขายที่แสดงต่อเจ้าหน้าที่มักจะมีราคาขายต่ำกว่าที่ขายจริงทั้งนี้ก็เพื่อหลีกเลี่ยงค่าธรรมเนียม

21. หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับวันที่ 30 กรกฎาคม 2513, หน้า 1.

22. พระราชบัญญัติกักกันการค้า (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2508 มาตรา 10 ราชกิจจานุเบกษา,
เล่ม 82 ตอนที่ 34, หน้า 246.

เอง การยื่นเรื่องราวขอโอนรถยนต์ก็ต้องใช้แบบพิมพ์ตามผนวกที่ 13 ถ้าผู้โอน(ผู้ชาย)ไม่มาดำเนินการด้วยตนเอง ต้องทำใบมอบอำนาจให้ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมกับนำบัตรประจำตัวทั้งผู้ซื้อและผู้ขายมาให้เจ้าหน้าที่ได้ทนายเหตุในเรื่องราวไว้ด้วย ถ้าเป็นกรณีที่ผู้ชาย ได้เดินทางไปต่างประเทศแล้ว ผู้รับโอนจะต้องยื่นเรื่องราวให้นายทะเบียนพิจารณาอนุญาตในกรณีที่ไม่ต้องนำบัตรประจำตัวของผู้ยื่นมาแสดง

ในทางปฏิบัติ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในเรื่องการโอนนี้ ในแบบพิมพ์ดังกล่าว จะมีตารางที่ข้อความว่างไว้ให้กรอกทั้งด้านหน้าและด้านหลังของแบบพิมพ์ เช่นทางด้านหน้าก็ให้รับรองลายมือผู้โอน ว่าเป็นลายเซ็นจริง ส่วนด้านหลังก็มีข้อความว่าได้ขายรถยนต์หรือโอนให้แก่ใคร รถหมายเลขเครื่องยนต์ ทะเบียนที่เท่าใด เป็นจำนวนเงินเท่าไร และผู้ชายได้รับเงินไปถูกต้องแล้ว พร้อมกับลงชื่อทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย ถ้าหากไม่มีใบมอบอำนาจ ก็มีตารางประทับให้ข้อความเรื่องการมอบอำนาจ แล้วลงชื่อผู้มอบอำนาจ บิดาภรรยาให้ถูกต้องตามกฎหมาย

เจตนาของทางราชการต้องการให้มีการโอนรถยนต์กันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย การที่ไม่มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ก็จะต้องมีการมอบอำนาจให้ถูกต้อง ไม่ควรจะมามอบหรือฝากกันมาต่อทะเบียนรถประจำปี เพราะจะได้เอกสารปลอมไปแทน เรื่องนี้ ปรากฏว่าหัวหน้าแผนกทะเบียนรถยนต์ กองทะเบียน ได้ตรวจสอบกับสมาคมบัญชียานพาหนะ ในปี 2513 ปรากฏว่ารถยนต์ส่วนบุคคลใน ส่วนกลาง ไม่มาต่อทะเบียนเป็นจำนวนมาก จึงได้สืบสวนไต่ถามว่ามีการปลอมแผ่นป้ายวงกลมให้แก่ผู้ที่มาขอต่อทะเบียนที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ จึงดำเนินการจับกุมนายหน้า และทำการตรวจค้นพบแผ่นป้ายวงกลมปลอมเป็นจำนวนมาก จึงแจ้งผ่านทางหนังสือพิมพ์ให้ผู้สงสัยว่าจะได้เอกสารปลอมไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ และไม่ควรจะยอมเสียเงินเล็กน้อย แล้วจะได้ของปลอมไป

เรื่องรถยนต์ที่ไม่มาต่อทะเบียนประจำปีนี้ หากมีระบบตรวจสอบและควบคุมกันอย่างดีแล้ว จะพบว่าในระยะเวลาที่ล่วงเลยมาแต่ละปี ที่ว่าราชอาณาจักร จะมีรถยนต์ที่ไม่มาต่อทะเบียนเสียภาษีเป็นจำนวนหมื่นๆ คัน นับว่าเป็นการสูญเสียรายได้อย่างมากทีเดียว

เอกสารเกี่ยวกับรถยนต์แต่ละคันนับแต่การจดทะเบียน การโอนเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทางราชการจะคงเก็บไว้มากกว่า ๑๐ ปี นับเป็นการระมัดระวัง ในบางครั้งศาลเคยมีหมายเรียกให้

26. หนังสือพิมพ์ ไรซ์ไทย ฉบับวันที่ 5 มิถุนายน 2514 หน้า 1

ส่งพยานเอกสารไปให้ในคดีโต้แย้งกรรมสิทธิ์รถยนต์ เอกสารรถยนต์บางคันมีเป็นจำนวนมาก เพราะเจ้าหน้าที่ต้องเก็บรักษาไว้ทุกอย่างตั้งแต่การซื้อขายการโอนการแจ้งย้ายการ เปลี่ยนประเภทรถยนต์ การเปลี่ยนเครื่องยนต์ เปลี่ยนสี ฯลฯ จึงนับว่าเป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่กองทะเบียนเป็นอย่างมากสมควรที่จะจัดระบบการ เก็บเอกสารให้ทันสมัยเพราะรถยนต์มีเป็นจำนวนแสนคันทั้งต่างจังหวัดก็ส่งเอกสารต่าง ๆ มารวมไว้แห่งเดียวกัน ระบบที่ควรแก้ไขก็คือควรจะมีการถ่ายด้วยไมโครฟิล์มไว้ หรือระบบอื่นใดที่สามารถค้นไต่รวดเร็วและเป็นที่ยอมรับของศาล ถ้าสภาพการดำเนินงานปัจจุบันนี้ก็เป็นที่ยุ่งยากแก่ประชาชนผู้มาติดต่อคนหา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ก็ต้องเพิ่มภาระอันอีกมากมาย ความหวังที่จะได้สถิติหรือข้อมูลที่น่าเชื่อถือทางไกลออกไปทุกที่

8.2 การนำรถยนต์ออกนอกราชอาณาจักร เป็นการโอนชื่ออย่างหนึ่งที่จะได้กล่าวถึง เพราะเหตุที่มีการติดต่อไปมาระหว่างประเทศมีการซื้อขายรถยนต์กันเสมอ ดังนั้นเมื่อจะนำรถยนต์ออกนอกประเทศต้องนำรถยนต์มาให้เจ้าหน้าที่ตรวจสภาพเสียก่อน เมื่อเป็นที่เรียบร้อยแล้วนายทะเบียนจึงจะออกหนังสือสำคัญเกี่ยวกับรถยนต์คันนั้นให้โดยระบุว่า เป็นรถยนต์ชนิดใด มีหมายเลขเครื่องยนต์เท่าไร หรือเลขหมายตัวถัง (ถ้ามี) ทรงไหน ชื่อผู้ที่จะนำออกวัน เดือน ปี ที่มาแจ้งออก ดังนี้ เป็นต้น แต่รถยนต์ต่อไปนี้ไม่ต้องขออนุญาตก่อนนายทะเบียนในการนำออกไปนอกราชอาณาจักรคือ²⁴.

รถยนต์ที่ใช้ในราชการของรัฐบาลไทย, รถยนต์ ของสถานทูตและสถานกงสุลต่างประเทศที่ประจำอยู่ในประเทศไทย, รถยนต์รับจ้างที่บรรทุกคนโดยสารหรือสิ่งของออกไปแล้วนำกลับเข้ามาตามปกติ

9. การแจ้งย้ายรถยนต์ไปใช้ยังต่างจังหวัด

ผู้แจ้งย้ายรถยนต์ไปใช้ยังจังหวัดอื่นต้องนำรถยนต์มาให้เจ้าหน้าที่ตรวจสภาพ

24. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 10; พ.ศ. 2484 มาตรา 3 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 58 ตอนที่ 4, หน้า 1280.

รถเสียก่อน เมื่อตรวจความถูกต้องแล้ว นายทะเบียนจะออกหนังสือแจ้งย้ายพร้อมกับบันทึกการย้าย ลงในใบทะเบียนรถ แล้วมอบให้เจ้าของรับไป ต่อมานายทะเบียนจะวิทย์โดยมีข้อความขึ้นเกี่ยวกับทะเบียนรถยนต์ (ตามหมวดที่ 14) หรือหนังสือ (ตามหมวดที่ 15) แจ้งไปยังนายทะเบียนยานพาหนะประจำจังหวัดนั้น และเมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งการย้ายรถเข้า ก็จะตรวจรถพร้อมกับบันทึกผลการตรวจลงในใบอนุญาต ให้อายารถยนต์ เข้าอยู่ในจังหวัดนั้นได้ หากรายใดที่ได้รับวิทย์ก่อนที่เจ้าของจะนำรถไปแจ้งย้ายเข้า ต้องเก็บวิทย์ฉบับนั้นไว้ เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบความถูกต้องต่อไป²⁵ การที่เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติเช่นนั้น เพื่อป้องกันการโจรกรรมรถยนต์หรือการเปลี่ยนเครื่องยนต์หรือกระทำไปในทางทุจริต นายทะเบียนใหม่ จะออกหมายเลขทะเบียนของจังหวัดนั้นให้ ส่วนทะเบียนและแผ่นป้ายเดิม จะเรียกคืนมาแล้วส่งไปเก็บไว้ยังกองทะเบียน ส่วนในใบทะเบียนใหม่ จะหมายเหตุว่าเดิมเป็นรถของจังหวัดใด เลขหมายแผ่นป้ายเก่าเท่าใด ย้ายเข้ามาเมื่อใด ให้มีข้อความชัดเจน ดังนี้เป็นต้น

ถ้ารถยนต์ที่ย้ายเข้าไปจังหวัดใด ทะเบียนสิ้นอายุแล้ว และยังไม่ต่อทะเบียนเพื่อใช้รถในจังหวัดนั้น ในกรณีเช่นนี้ นายทะเบียนจังหวัดนั้นต้องสำเนาทะเบียนเอาไว้ แล้วคืนฉบับให้เจ้าของรับไป แต่ถ้าเจ้าของต้องการใช้รถยนต์ ก็ต่อทะเบียนและคำเนื่ถามที่กล่าวมาแล้วนั้น

อนึ่ง ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์คันใดก็ตาม ได้มาแจ้งแก่นายทะเบียนว่า "ไม่ใช้รถ" ในวงโคจรนั้น ให้เจ้าของนำแผ่นป้ายเลขทะเบียนมาคืนแก่นายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่สิ้นวงโคจร เสียภาษี ในการนี้เจ้าหน้าที่จะออกใบรับแผ่นป้ายทะเบียนให้ไป เพื่อเป็นหลักฐานในการที่จะมาขอรับคืน เพื่อใช้รถต่อไป แต่ถ้าได้แจ้ง "ไม่ใช้รถ" เป็นเวลา 1 ปี นายทะเบียนจะทำหนังสือสอบถามไปยังเจ้าของว่า จะต่อทะเบียนประจำปีอีกหรือไม่ ถ้าได้รับแจ้งจากเจ้าของ

25. กรมตำรวจ, ระเบียบ การโอนทะเบียน เปลี่ยนกรรมสิทธิ์และการแจ้งย้ายรถยนต์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2511 (พระนกระ:โรงพิมพ์ตำรวจ, 2511), หน้า 3

ไม่ต่อ ก็ให้เจ้าหน้าที่ส่งใบทะเบียนเดิมไปกองทะเบียน ถ้าเจ้าของแจ้งว่าหายหรือคว่ำประการใด ก็ตาม นายทะเบียนต้องสำเนาใบทะเบียนส่งไปยังกองทะเบียนเช่นเดียวกัน²⁶ ในกรณีที่นายทะเบียนได้ตรวจพบว่า รถยนต์คันใดที่ได้เสียภาษีและค่าธรรมเนียมแล้ว แต่ไม่มีเลขหมายเครื่องยนต์ จะต้องตรวจสอบให้ได้ว่าความว่าได้เครื่องยนต์มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ฎิบสำเร็จการซื้อขายจากบริษัทห้างร้านให้ถูกต้องเสียก่อน จึงให้เจ้าหน้าที่ตอกเลขหมายเครื่องยนต์ให้ การตอกเลขบนเครื่องยนต์ดังกล่าวนี้ ใช้อักษรย่อของจังหวัดก่อน แล้วเรียงเลขตั้งแต่ 10001 เป็นต้นไป แล้วตอกปี พ.ศ. ได้เลขเครื่องยนต์ที่แทนเครื่องทางซ้ายหรือขวามือ สำหรับรถพ่วงให้ตอกเลขไว้ที่คานารองรับตัวถัง เมื่อเจ้าหน้าที่ดำเนินการไปอย่างใด นายทะเบียนต้องมีสมุดคู่มือบันทึกรายละเอียดไว้เป็นหลักฐานว่ารถชนิดใด ได้ตอกเลขเครื่องเท่าใด เป็นรถที่แรงม้า กี่สูบ เป็นรถหมายเลขทะเบียนเท่าใด วัน เดือน ปี ที่ทำการตอกเลข ดังนี้ เป็นต้น

10. การนำรถยนต์ที่จดทะเบียนจากต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศไทย

เนื่องจากมีเส้นทางเชื่อมกันระหว่างประเทศ ทำให้การคมนาคมได้รับความสะดวก จึงปรากฏว่า มีรถยนต์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาวิ่งในประเทศไทยมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะรถยนต์เหล่านั้นมีใบสำคัญระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นสมาชิกตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ ว่าด้วยการจราจรทางถนน ฉบับลงวันที่ 17 กันยายน 2492 (ค.ศ. 1949) ออกให้ และใบสำคัญนั้นยังไม่สิ้นอายุ เป็นการนำมาใช้ได้เพียงชั่วคราว โดยที่ผู้ขับรถยนต์นั้นจะต้องแจ้งต่อนายทะเบียนยานพาหนะท้องถิ่นเสียก่อนว่า ตนมีความประสงค์จะใช้รถยนต์คันนั้นในประเทศไทย และต้องแจ้งภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เดินทางมาถึง นายทะเบียนจะอนุญาตให้ใช้ได้เพียง 90 วัน ถ้าต้องการใช้รถเกินกว่านั้นอีก ก็ต้องยื่นเรื่องราวต่อนายทะเบียนเดิม เมื่อได้รับอนุญาตก็ใช้รถไปได้อีก 90 วัน จึงสรุปได้ว่าใช้รถได้ไม่เกิน 180 วัน²⁷ เมื่อนายทะเบียนยานพาหนะแห่ง

26. กฎกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2497 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 53 ตอนที่ 66 หน้า 1334

27. กรมตำรวจ, ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 48 บทที่ 8 (พระนคร: พิมพ์ตำรวจ, 2507), หน้า 224

ไกล่เกลี่ยคดีไปแล้ว จะต้องยื่นหนังสือแจ้งนายทะเบียนทั่วราชอาณาจักร กับนายทะเบียนยานพาหนะ
 เขตทราบทุกเขต เมื่อผู้ถือใบสำคัญระหว่างประเทศสำหรับรถยนต์ถึงกล่าวหมกฉ้อที่ จะได้รับการ
 ผ่อนผันแล้ว จะต้องยื่นเรื่องราวขอจดทะเบียนเสียภาษีตามกฎหมาย รถยนต์ที่จดทะเบียนจากต่าง
 ประเทศคันใด ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อตกลงที่กล่าวมานั้น หากใช้รถก็เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย
 คือ "เป็นการใช้รถโดยไม่จดทะเบียน" อาจจะต้องถูกจับค่าเป็นคดี เสียค่าปรับไม่เกิน 1,000
 บาท ถ้าหากว่านำรถยนต์ที่จดทะเบียนจากต่างประเทศเข้ามาแล้วไม่นำออกไป เจ้าของรถจะ
 ต้องดำเนินการไปชำระ ภาษีขาเข้าที่กรมศุลกากรหรือที่ด่านศุลกากร เสียก่อน แล้วนำรถไปขอจ
 ทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ไ้ชำระภาษีศุลกากรนั้น

การจดทะเบียนรถยนต์ทุกชนิด ให้ถือภูมิลำเนา ดินที่อยู่ ของเจ้าของรถเป็นท้องที่
 สำหรับจดทะเบียน เว้นแต่ยานพาหนะอนุภาคเป็นพิเศษ เช่นในกรณีใช้รถในอีกท้อง
 ดินหนึ่งเป็นประจำ หรือในกรณีเช่าซื้อรถ ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายภูมิลำเนาของเจ้าของทรัพย์สิน

11. การกำหนดลักษณะของรถและน้ำหนักบรรทุก

การที่ทางการจำเป็นต้องกำหนดลักษณะและจำนวนน้ำหนักบรรทุกสำหรับรถยนต์ไว้ ก็
 เพื่อควบคุมในคันความปลอดภัย ป้องกันการทำลายทางหลวงและลคอุบัติเหตุใ้เกิดขึ้นทางหนึ่ง แม้
 ว่ากฎหมายรถยนต์ กฎหมายการขนส่งทางบก กฎหมายทางหลวง จะมีข้อแตกต่างกันในเรื่อง
 กำหนดลักษณะของรถยนต์ และจำนวนน้ำหนักบรรทุกอยู่บ้าง ก็เป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องปฏิบัติ
 ให้เป็นไปตามกฎหมาย เช่น รถยนต์สาธารณะหรือรถยนต์ส่วนบุคคล ที่จดทะเบียนเป็นรถบรรทุก
 ของหรือรถพ่วง น้ำหนักบรรทุกจะถือตามหนังสือรับรองของบริษัทผู้สร้างรถยนต์เป็นหลัก รถยนต์
 รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ถือเกณฑ์ระยะที่นั่ง 50 ซม. ต่อ 1 คน ถ้าความยาวของที่นั่งถึง 4
 เมตร ก็ให้เพิ่มจำนวนคนโดยสารอีก 2 คน ทุกๆระยะที่นั่ง 4 เมตร ในแถวเดียวกัน เด็กอายุ
 10 ปี จำนวน 2 คน เท่ากับผู้ใหญ่ 1 คน ²⁸ที่นั่งในรถยนต์คอนู้ซึบให้ถือเกณฑ์ระยะที่นั่งสำหรับผู้

²⁸. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2485) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 58 ตอนที่ 78
 หน้า 1531

ซิป 50 ซ.ม. และสำหรับคนโดยสาร 40 ซ.ม.ต่อ 1 คน ส่วนลักษณะของรถยนต์ที่จะวิ่งบนถนนนั้นกฎหมายรถยนต์ได้กำหนดให้มีส่วนกว้างของรถไม่เกิน 2.50 เมตร ส่วนยาววัดจากหน้าหม้อหรือกันชนถึงหลังรถไม่เกิน 10 เมตร²⁹ แต่ข้อกำหนดของนายทะเบียนการขนส่งทางบกกำหนดให้รถยนต์ประจำทางมีความยาวถึง 12 เมตร³⁰ ซึ่งไม่รวมกับความยาวของตอนท้ายความยาวสำหรับรถพ่วงรถยนต์ไม่เกิน 6 เมตร ความยาวของตัวถังวัดจากศูนย์กลางของเพลาล้อหลังถึงหลังรถไม่เกิน 1.70 เมตร เว้นแต่รถบรรทุกคนโดยสาร ซึ่งมีช่วงล้อระหว่างศูนย์กลางเพลาล้อหน้าและเพลาล้อหลังห่างกันไม่ต่ำกว่า 4 เมตรและมีน้ำหนักตั้งแต่ 2,500 กิโลกรัมขึ้นไป ไม่เกิน 2.60 เมตร รถบรรทุกคนโดยสารซึ่งมีน้ำหนักต่ำกว่า 1,250 กิโลกรัม ไม่เกิน 1 เมตร รถที่ถือมีตัวถังสำเร็จรูปมาจากบริษัทสร้างรถยนต์ในต่างประเทศและตัวถังมีส่วนยาวเกินกว่ากำหนดดังกล่าวแล้ว ให้อยู่ในดุลพินิจของนายทะเบียนผู้ช่วยทั่วราชอาณาจักรที่จะพิจารณาอนุญาต รถยนต์ที่ถือขึ้นในประเทศไทยไม่ใ้ให้อำนาจผู้ใดพิจารณานอกจากเจ้ากระทรวง

ส่วนเรื่องน้ำหนักบรรทุก กฎหมายรถยนต์กำหนดไว้ว่า รถ 2 เพลา 4 ล้อ น้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 7,500 กิโลกรัม, รถ 2 เพลา เพลาลังโซลคู่ น้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 10,000 กิโลกรัม, รถ 3 เพลา เพลากลางและเพลาลังโซลคู่เดี่ยว น้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 13,500 กิโลกรัม, รถ 3 เพลา เพลากลางและเพลาลังโซลคู่ น้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 18,000 กิโลกรัม แต่ปรากฏว่าทั้งข้อกำหนดของนายทะเบียนขนส่งและประกาศผู้บัญชาการทางหลวงแผ่นดินกั้นน้ำหนักบรรทุกลงบนเพลารถซึ่งน้ำหนักสูงสุดของบรรทุกทั้งหมดน้ำหนักรถต้องไม่เกิน 32,400 กิโลกรัม³¹

29. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2504) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 78 ตอนที่ 75, หน้า 1061.

30. ข้อกำหนดนายทะเบียนการขนส่ง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2512) เรื่องลักษณะของรถยนต์โดยสารประจำทาง ลงวันที่ 3 กันยายน 2512.

31. ประกาศผู้บัญชาการทางหลวงแผ่นดิน เรื่องห้ามยานพาหนะที่มีน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกเกินกว่าที่กำหนดเดินบนทางหลวงแผ่นดิน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2511.

ในส่วนที่เกี่ยวกับความปลอดภัยนั้น กฎหมายรถยนต์กำหนดให้รถยนต์สาธารณะทุกประเภทมีเครื่องวัดความเร็ว^{32.} ซึ่งกรมการขนส่งทางบกได้กำหนดให้รถโดยสารบางสายกับรถบรรทุกที่มีน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ 4,000 กิโลกรัมขึ้นไปรถบรรทุกน้ำมัน เชื้อเพลิง รถยนต์บรรทุกขุดและรถลากจูงใช้เครื่องบันทึกความเร็ว "Tachograph" เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ตรวจสอบเวลา ระยะทาง ความเร็วและการใช้เครื่องยนต์ นอกจากนั้นยังห้ามใช้รถยนต์ที่ไม่มีเครื่องระงับเสียง หรือรถยนต์ที่มีท่อไอเสียพ่นลงกับพื้นถนน ด้วยเหตุนี้กรมการขนส่งทางบก จึงกำหนดให้รถยนต์โดยสารประจำทางรถยนต์บรรทุก รถบรรทุกน้ำมัน ท่อไอเสียขนานกับพื้นดินแทนที่จะยกขึ้นข้างบนเหมือนในต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นเรื่องเพื่อคุ้มครองแก่ประชาชนดังที่จะได้กล่าวต่อไป

12. การกำหนดจำนวนรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร (รถแท็กซี่)

เนื่องจากจำนวนยานพาหนะในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรีได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทางราชการมีความจำเป็นจะต้องกำหนดจำนวนรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร เพื่อให้เหมาะสมแก่สภาพการจราจรของนครหลวง เพราะหากจะอนุญาตให้จดทะเบียนต่อไปโดยไม่จำกัดจำนวนไว้ จะทำให้การจราจรในเมืองหลวงเป็นไปไม่สะดวกและก่อความไม่ปลอดภัยให้กับประชาชน จึงได้กำหนดรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไว้คือให้มีรถแท็กซี่ได้ไม่เกิน 9,000 คัน^{33.}

ผู้เขียนขอเล่าประวัติการกำหนดจำนวนไว้สักเล็กน้อย แต่เดิมมานั้นทางราชการไม่จำกัดจำนวนรถยนต์ประเภทนี้ ผู้ใดมีทุนมากก็ซื้อรถยนต์มาทำแท็กซี่ ส่วนมากเป็นถนนต่างก้าวกำเนินกิจการนี้ ในปี พ.ศ. 2504 จึงได้กำหนดจำนวนดังกล่าวขึ้น ส่วนรถยนต์สามล้อเครื่องนั้นในปี พ.ศ. 2497 กำหนดไว้ 2,000 คัน ในปี พ.ศ. 2504 กำหนดให้ใช้รถยนต์สามล้อชนิด

32. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 19: (พ.ศ. 2497) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 71 ตอนที่ 6, หน้า 68.

33. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 28 (พ.ศ. 2504) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 78 ตอนที่ 35, หน้า 408.

เพลาจำนวน 7,000 คัน พอถึงปลายปี พ.ศ.2504 กำหนดจำนวนใหม่เป็น 8,000 คัน และในปีการเพิ่มอีกเลยจนถึงปัจจุบัน เมื่อทางราชการได้กำหนดจำนวนรถแท็กซี่ขึ้นดังกล่าวแล้ว กระทรวงมหาดไทย ก็ห้ามรถแท็กซี่ที่จดทะเบียนในต่างจังหวัดเข้ามาวิ่งรับคนโดยสารในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี เหตุการณ์ในปี พ.ศ.2504 นั้น ผู้เขียนยังจำได้เป็นอย่างดีว่ารถแท็กซี่มีมากกว่า 9,000 คัน เมื่อทางการกำหนดจำนวนใหม่เพียง 9,000 คัน บรรดาเจ้าของรถทั้งหลายก็วิ่งเต้นพยายามให้รถของตนได้เข้าอยู่ในจำนวนนั้น บางทีใช้อิทธิพลของเงินตราและสัมภรพรคพวก ส่วนรถกันใดที่ไม่ได้อยู่ในจำนวนก็ต้องออกไปหากินในจังหวัดอื่น การหาเลี้ยงชีพในการขับรถแท็กซี่ยิ่งลำบากมาก และการที่จะนำรถแท็กซี่เข้ามาในเขตพระนครและธนบุรีได้ ต้องมีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้ - 34.

ต้องเป็นการนำคนเจ็บเข้ามารักษาพยาบาล เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ในการติดตามคนร้ายโดยเร่งด่วน ซึ่งคนขับรถแท็กซี่จะต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ ตามเส้นทางที่จะเข้ามาในพระนครและธนบุรี เสียก่อน ในกรณีเร่งด่วนไม่อาจรับใบอนุญาตได้ ก็ขอให้คนตรวจรถคันแรกเป็นผู้สละหลังใบอนุญาตได้ แล้วนำรถเข้ามา แต่เมื่อจะกลับออกไปต้องมอบใบอนุญาตนั้นแก่ตำรวจท้องที่หรือค่านไว้ ผู้ขับรถแท็กซี่จะต้องนำรถเข้าออกตามเส้นทางที่กำหนดไว้ และต้องไม่เกิน 24 ชั่วโมงนับแต่ที่ได้รับอนุญาต หากไม่สามารถที่จะนำรถยนต์ออกไปได้ ให้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต่อนายทะเบียนยานพาหนะจังหวัดพระนครและธนบุรี

นอกจากนั้น กรมตำรวจยังได้กำหนดรายชื่อสถานีตำรวจนครบาลไว้ให้ผู้ขับรถทราบเพื่อความสะดวกแก่รถแท็กซี่จะได้มาขอใบอนุญาตเข้ามาในเขต ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบไว้ดังกล่าวนี้ เช่น สายเหนือ จะขอใบอนุญาตได้ที่ สถานีตำรวจนครบาลบางกอก สายใต้ ผู้ขับรถแท็กซี่จะขอใบอนุญาตเพื่อนำรถยนต์เข้ามาในเขตได้ จากสถานีตำรวจ

34. กระทรวงมหาดไทย, คำสั่งที่ 1613/2504 เรื่อง การอนุญาตให้รถแท็กซี่เข้ามาใช้ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2504

นครบาลบางยี่เรือหรือสำเหร่ สายตะวันออก ขอดีที่สถานีตำรวจนครบาลพระโขนงหรือสถานีตำรวจนครบาลมินบุรี³⁵ เป็นต้น

เรื่องการควบคุมรถแท็กซี่นั้น ทางกรมได้เริ่มควบคุมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 คือให้รถประเภทที่ถือเครื่องหมาย " TAXI " ไว้บนหลังการรถ เวลากลางคืนให้มิให้สีสว่างพร้อมด้วยบังคับแสงไฟให้เห็นชัดเจน และกำหนดให้มิเครื่องแสดงระยะทางและค่าโดยสาร " Taxi Meter " ซึ่งนายทะเบียนได้อนุมัติให้ใช้ติดไว้ในรถ³⁶ ต่อมาในปี พ.ศ. 2502 กำหนดให้มิแผ่นป้ายเลขทะเบียนรถขนาดย่อมและมีรูปถ่ายของคนขับขนาดครึ่งตัวไม่สวมหมวกไม่สวมแว่นตาขนาด 5+ 6.5 ซม. มีลายมือที่ออกขับ ลงลายมือนายทะเบียน พร้อมด้วยเลขหมายทะเบียนรถยนต์ขนาดย่อมใส่กรอบติดไว้ภายในรถแท็กซี่³⁷ เพื่อให้ผู้โดยสารได้สังเกตหรือจกจำ เมื่อมีเหตุการณ์อย่างใดเกี่ยวกับคดี จะได้ช่วยตนเองหรือตำรวจ ในการสืบหาตัวคนขับรถแท็กซี่ได้โดยรวดเร็ว เครื่องหมายดังกล่าวนี้ กรมตำรวจจ่ายให้โดยไม่คิดมูลค่า เว้นแต่เมื่อทำหายหรือชำรุด เมื่อมาขอใหม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมทำบัตรฉบับละ 5 บาท แผ่นป้ายขนาดย่อมแผ่นละ 10 บาท การขับรถแท็กซี่ในปัจจุบันส่วนมากได้แบ่งกันขับออกเป็น 2 เวลา (พวกขับรถแท็กซี่เรียกว่า 2 กะ) ผลัดแรกตั้งแต่ 06.00 - 16.00 น. ผลัดที่สองตั้งแต่ 17.00 - 06.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ทั้งนี้เวลาขับรถจะต้องเปลี่ยนรูปให้ตรงกัน ถ้าฝ่าฝืนถือว่ากระทำความผิดกฎหมายรถยนต์ อาจจะต้องถูกปรับก็ได้

ในเรื่องกำหนดค่าโดยสารรถแท็กซี่นั้น ทางกรมได้กำหนดไว้ว่า "... ให้เก็บค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารในระยะทาง 1 กิโลเมตรแรก ไม่เกิน 3 บาท และกิโลเมตรต่อไปไม่เกินกิโลเมตรละ 1 บาท เศษของกิโลเมตรนับเป็น 1 กิโลเมตร...." ซึ่งเรื่องนี้กฎหมายรถ

35. กรมตำรวจ, ประกาศ เรื่องกำหนดสถานที่ออกใบอนุญาตขับขี่รถยนต์สี่ล้อรับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน ที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่น เข้ามารับใช้ในจังหวัดพระนครและธนบุรีในกรณีจำเป็นไปขอออกภาค ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2504

36. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 22 (พ.ศ. 2499) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 73, ตอนที่ 63, หน้า 948

37. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 25 (พ.ศ. 2502) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 76, ตอนที่ 112, หน้า 632

ยন্ত্রกำหนดค่าให้มีและให้เก็บค่าโดยสารได้ แต่ปรากฏว่าการจะใช้เครื่องดังกล่าวนั้นไม่มีกฎหมายบังคับไว้ ซึ่งสรุปแล้วแต่ความพอใจของผู้โดยสารและผู้ขับรถแท็กซี่จะตกลงกันเอง ดังนั้นการที่มีเครื่องวัดระยะทางก็เท่ากับให้เป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งเพื่อไว้แสดงในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่กองทะเบียนในเวลาการจดทะเบียนการใช้รถประจำปี ความหวังของผู้คนคิดใช้เรื่องที่ว่า จะเก็บภาษีก็ได้ หรือเพื่อแสดงถึงความเจริญในร้านอื่นๆก็เป็นอันหมดไป เพราะไม่อยู่ในความต้องการของคนไทยนั่นเอง

การที่ทางการได้เพิ่มจำนวนรถแท็กซี่อีก 4,500 คัน³⁸ รวมกับที่ปล่อยแล้วเป็นจำนวน 13,500 คันก็ให้เหตุผลว่ารถแท็กซี่ที่กำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2504 จำนวน 9,000 คันต่อประชากรในพระนครและธนบุรี 2,334,540 คน ในปี พ.ศ. 2511 ประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 3,247,339 คนยังไม่รวมกับคนที่เดินทางจากต่างจังหวัดเข้ามาทำธุรกิจในเมืองหลวง กิจการค้าและการเศรษฐกิจได้เจริญไปมากมีเส้นทางคมนาคมขยายออกไป ความต้องการในบริการรถแท็กซี่เพิ่มขึ้นจึงต้องเพิ่มให้สัมพันธ์กัน ประชาชนส่วนมากที่ได้อาศัยบริการรถแท็กซี่ประจำทางไม่เห็นด้วยกับการที่ทางราชการมาเพิ่มรถแท็กซี่ ควรจะจัดการในเรื่องรถยนต์ประจำทางให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย เพราะเป็นบริการที่ขนส่งได้ปริมาณมากกว่าคั้งนั้น นักเขียนการ์ตูนจึงได้เขียนล้อการบริหารราชการว่า "มาแต่ของเขาของเราไม่มาทะเลาะ..." (ตามผนวกที่ 16)

เหตุผลในการเพิ่มรถแท็กซี่ของทางการอีกประการหนึ่งก็คือ การที่รถแท็กซี่วิ่งเร็วรับคนโดยสารและปีการแก่งแย่งผู้โดยสารกันนั้นไม่เป็นการเหมาะสมทั้งไม่เป็นการปลอดภัยและเป็นการสูญเสียเศรษฐกิจของชาติโดยเปล่าประโยชน์เพราะการจราจรที่ติดขัด ต้องการให้

38. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2504) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 72 ตอนที่ 12, หน้า 78.

39. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 34 (พ.ศ. 2513) ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 87 ตอนที่ 121, (ฉบับพิเศษ), หน้า 29.

รถยนต์ที่รับจ้างมีการหยุดการจอดเป็นที่ ไม่ให้จอดในที่สาธารณะเพราะในเมืองหลวงนับวันแต่จะหาสถานที่จอดได้ยากกระทรวงมหาดไทยจึงได้ประกาศให้ท้องที่จังหวัดพระนครและธนบุรีซึ่งผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารที่ใช้รถแท็กซี่ต้องดำเนินการโดยบริษัทหรือสหกรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2514 เป็นต้นไป แต่จะไม่ใช้บังคับกับรถแท็กซี่ซึ่งจดทะเบียนไว้ก่อนประกาศนี้จนกว่าจะพ้นกำหนดเวลา 3 ปีนับแต่วันประกาศ⁴⁰ การขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นดังนี้ -

การขอรับใบอนุญาตเป็นบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ ต้องมีหลักเกณฑ์คือ -

สำหรับบริษัทจำกัด จะต้องเป็นบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อประกอบการเดินรถแท็กซี่ มีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่า 10,000,000 บาท ผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของทุนที่จดทะเบียนเป็นผู้มีสัญชาติไทย กรรมการและผู้จัดการของบริษัทเป็นผู้มีสัญชาติเป็นไทยและไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่กระทำโดยประมาทเป็นเจ้าของรถยนต์ที่รับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารได้ไม่เกิน 7 คน มีจำนวนไม่น้อยกว่า 500 คัน โดยมีชื่อเป็นเจ้าของในใบคู่มือจดทะเบียน

สำหรับสหกรณ์ จะต้องเป็นสหกรณ์จำกัดที่จะทะเบียนตามกฎหมายไทย และมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการเดินรถแท็กซี่ กรรมการดำเนินการ สมาชิกและพนักงานของสหกรณ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย สมาชิกของสหกรณ์ซึ่งมีใบอนุญาตรับรถยนต์สาธารณะมีจำนวนไม่น้อยกว่า 1,000 คน เป็นเจ้าของรถยนต์ที่รับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารได้ไม่เกิน 7 คน (แท็กซี่) ไม่น้อยกว่า 500 คัน โดยมีชื่อเป็นเจ้าของในใบคู่มือจดทะเบียน

40. พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2512 มาตรา 8 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 86 ตอนที่ 19 (ฉบับพิเศษ), หน้า 99.

เมื่อได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการแล้วจะต้องจัดให้มีโรงเก็บรถหรือที่จอด
พักรถของตนอย่างน้อยอำเภอละแห่ง แต่ละแห่งเก็บหรือจอดพักรถได้ไม่น้อยกว่า 40 คัน จัดให้
มีการบันทึกประวัติที่อยู่ปัจจุบันและหมายเลขใบอนุญาตขับรถยนตร์สาธารณะของผู้ขับรถยนตร์รับ
จ้างพร้อมด้วยรูปถ่ายไว้ตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด จัดให้มีบันทึกควบคุมการออกรถ ซึ่งแสดง
รายการออกรับจ้างประจำวันตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด จัดให้มีเครื่องวัดระยะทางแสดงระยะ
ยะทางและค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารและเก็บค่าโดยสาร เป็นรายคันตามราคาที่กำหนดในเครื่อง
นั้น จัดให้มีและใช้เครื่องมือสื่อสารระหว่างรถยนต์กับศูนย์บริการของบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ตาม
กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม และจะต้องไม่ยินยอมให้ผู้ขับรถซึ่งเป็นลูกจ้างของบริษัทจำกัดหรือของ
สหกรณ์หรือบุคคลอื่น เขารถของบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ไปหารายได้ การจัดให้มีโรงเก็บหรือที่จอด
รถยนต์ การจัดให้มีเครื่องวัดระยะทางและการจัดให้มีเครื่องมือสื่อสาร ต้องกระทำภายใน
เวลา 180 วัน นับแต่ที่ได้รับอนุญาต 41.

นอกจากนั้นแล้วกฎหมายยังกำหนดให้รถยนต์ที่จะนำมาใช้ต้องมีเครื่องยนตร์ที่
มีความจุในกระบอกสูบไม่ต่ำกว่า 1,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร สำหรับรถรับจ้างต่างจังหวัดต้อง
มีความจุในกระบอกสูบไม่ต่ำกว่า 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร และต้องมีเครื่องหมายคำว่า
"ระหว่างจังหวัด" อยู่ภายในกรอบ ติดไว้บนหลังคาให้เห็นจากทางหน้ารถ เครื่องหมายนี้ให้มี
แสงไฟพร้อมด้วยกรอบที่บังคับแสงให้เห็นได้ชัดเจนในเวลากลางคืน ตามลักษณะที่นายทะเบียน
กำหนด รถแท็กซี่ของแต่ละบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ต้องมีสีไม่ซ้ำกัน รถแท็กซี่ไม่ว่าจะอยู่ในจังหวัด
พระนครธนบุรีหรือต่างจังหวัดต้องมีอักษรย่อชื่อจังหวัดและหมายเลขทะเบียนสีขาวอยู่ภายในพื้น
สีเหลืองเข้มรูปกลมรี ที่ตรงกึ่งกลางบานประตูรถคันนอกทั้งสองข้าง มีขนาดกว้างยาวตามตัว
รถ 40 เซนติเมตร ขนาดกว้างตรงกึ่งกลางรูปรี 20 เซนติเมตร

41. กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 34 (พ.ศ. 2513) ข้อ 5 ข้อ 8 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 87
ตอนที่ 121 (ฉบับพิเศษ), หน้า 29

รถยนต์บริการธุรกิจต้องจอดตามท่าอากาศยาน ท่าเรือเดินทะเลสถานีรถไฟ หรือโรงแรมที่กำหนด รถยนต์บริการทัศนาวจรและรถยนต์บริการให้เช่า รถยนต์รับจ้างพิเศษ รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด ต้องจอดหรือเก็บตามที่นายทะเบียนกำหนดและในขณะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งรถยนต์บริการธุรกิจหรือซึ่งรถยนต์บริการทัศนาวจรก็ต้องแต่งกายด้วยชุดสีเทา หมวก สีเทา ผ้าผูกคอสีน้ำเงินแก่ รองเท้าสีดำ⁴² ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการควบคุมแก่เจ้าหน้าที่

13. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยานพาหนะเกี่ยวกับการเงิน

เคยปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ยานพาหนะทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ทุจริตต่อหน้าที่โดยยกยอกเงินค่าภาษีและค่าธรรมเนียมไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวหลายราย ทางราชการได้ดำเนินคดีทุกรายและให้ชดใช้เงินคืน การที่สามารถทุจริตได้นั้นสมควรที่จะนำวิธีการมากกล่าวโดยย่อคือ

รับเงินค่าธรรมเนียมและค่าภาษีรถยนต์แล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงิน(ตามแบบก ที่ 17)ให้แก่ผู้มาเสียเงินรับไป หรือไม่นำเงินส่งเจ้าหน้าที่การเงินหรือสมุหบัญชีของหน่วยงานนั้นๆแต่ได้จัดทำป้ายวงกลมแสดงการเสียภาษีซึ่งเป็นของปลอม หรือทำใบเสร็จปลอมมอบให้เจ้าของรถรับไป บางรายทำบันทึกการต่อทะเบียนลงในใบอนุญาตนหรือทะเบียนที่อยู่กับเจ้าของรถว่าได้มีการต่อให้แล้วแต่ไม่ลงบันทึกการต่อทะเบียนในต้นขั้ว บางรายทำเป็นคำร้องเท็จแจ้งหยุดการใช้รถยนต์โดยให้บุคคลอื่นปลอมลายเซ็นเจ้าของรถยนต์ ดังนี้เป็นต้น

การทุจริตดังกล่าวนี้มีสาเหตุหนึ่งที่เราควรกล่าวอีกก็คือ ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ใกล้ชิดไม่ควบคุมตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยกัน จนเกิดการเสียหายต่อราชการและประชาชนอย่างมาก ในปัจจุบันกรมตำรวจเข้มงวดกวาดขันให้นายทะเบียนยานพาหนะทุกแห่งตั้งกรรมการขึ้นอย่างน้อย 3 คน ทำการตรวจสอบเรื่องการเงินทุกวันที่ 10 ของเดือนใหม่ เพื่อบัญชีรายวันเงินสด ต้นขั้วใบเสร็จรับเงิน บัญชีรายวันรับจ่ายแบบพิมพ์ แผ่นป้าย

42. เรื่องเดียวกัน, ข้อ.15.

สมุคิโบรับแผ่นป้ายเลขทะเบียนรถยนต์ที่แจ้งหยุดการใช้รถ และเมื่อสิ้นงวดการต่อทะเบียนรถ นายทะเบียนต้องสำรวจว่ารถยนต์ที่ยังไม่มาต่อทะเบียนหรือเสียภาษี หรือไม่ได้แจ้งหยุดการใช้รถ หรือขาดต่อทะเบียนรถกลาง นายทะเบียนจะทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของรถให้มาติดต่อเพื่อเสียภาษีต่อไปพร้อมกับแจ้งตำรวจท้องที่ให้พร้อมมือทำการตรวจตราจับกุมผู้ที่ใช้รถโดยมิได้ทำการเสียภาษีต่อไป⁴³.

ถึงแม้ว่าจะได้มีการ เข้มงวดควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยานพาหนะให้ บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็วและถือสัจย์ต่อหน้าที่สักปานใดก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่าในบาง จังหวัดไม่สามารถเรียกเก็บค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียมรถยนต์ได้ครบถ้วนเพราะขาดเจ้าหน้าที่ และความร่วมมือกันหลายฝ่ายที่จะตรวจสอบ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่การช่วยแล้วเป็นการยาก ที่จะให้พบเห็นรถยนต์ที่ใช้งานอยู่นั้นเป็นรถยนต์ที่ไคมาโดยถูกต้องและมีการ เสียภาษีให้แก่รัฐ หรือยัง และความเข้าใจสนใจในหน้าที่ที่จะประสานงานกันมีเพียงใด จำเป็นจะต้องแก้ไขต่อไป

14. การกระทำผิดตามกฎหมายรถยนต์

ที่เรียกว่า "กระทำความผิดตามกฎหมายรถยนต์" ผู้เขียนมุ่งที่จะให้ครอบคลุมไปถึงพระราชบัญญัติรถยนต์และกฎกระทรวงทุกฉบับที่ยังใช้บังคับอยู่ ซึ่งมีโทษทั้งจำทั้งปรับ คือปรับอย่างสูงไม่เกิน 10,000 บาท และจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ทั้งจะกล่าวโดยย่อคือ -

14.1 การรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารโดยใช้รถรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารได้ไม่เกิน 7 คน หรือรถรับจ้างระหว่างจังหวัดในท้องที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศระบุท้องที่ เพื่อให้รถดังกล่าวดำเนินการโดยบริษัทหรือสหกรณ์ต้องรับอนุญาต โดยไม่รับอนุญาตมีโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท (มาตรา 32 ทวิ)

43. กรมตำรวจ, คำสั่งที่ 30/2504 เรื่องการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยานพาหนะ ลงวันที่ 17 เมษายน 2504.

14.2 การชำระรถยนต์โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่มีใบอนุญาตหรือใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว หรือใบอนุญาตถูกนายทะเบียนยึดไว้ จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 33)

14.3 การกระทำผิดอื่นๆ ผู้ใดฝ่าฝืนกึ่งจะกล่าวต่อไป

ใช้รถยนต์โดยไม่จดทะเบียนหรือใช้รถยนต์ที่มีเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบของรถยนต์บกพร่อง (มาตรา 5) , ใช้รถยนต์ไม่ตรงกับประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาตจดทะเบียนเว้นแต่ใช้ในกิจส่วนตัว (มาตรา 7) , ใช้รถยนต์ไม่มีใบอนุญาตเครื่องหมายป้ายพิเศษสำหรับรถที่จะขายหรือซ่อม (มาตรา 9) , ชำระรถยนต์ที่ซ่อมหรือเพื่อขาย ไม่มีใบอนุญาตของนายทะเบียน (มาตรา 9) , ใช้รถยนต์บรรทุกเกินน้ำหนักที่อนุญาต (มาตรา 10) , โอนและรับโอนรถยนต์ไม่แจ้งแก่นายทะเบียนภายใน 15 วัน (มาตรา 13 วรรคหนึ่ง) , ใช้รถยนต์มีขนาดกว้างยาวเกินกว่าที่กำหนด (มาตรา 14) , ย้ายรถยนต์ไปต่างท้องที่ไม่แจ้งแก่นายทะเบียนภายใน 15 วัน หรือเจ้าของห้างร้านที่ส่งรถยนต์เข้ามาไว้ เคยไม่แจ้งจำนวนแก่นายทะเบียน (มาตรา 15) , ยินยอมให้ผู้อื่นไม่มีใบอนุญาตหรือใบอนุญาตอย่างอื่นชำระรถยนต์ (มาตรา 20) ความคุ้มครองผู้ฝึกหัดขับโดยตนเองไม่มีใบอนุญาตชำระรถยนต์ก่อน 1 ปี หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนั่งไปในรถยนต์ (มาตรา 21 วรรคหนึ่ง, วรรคสาม) ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นความผิดตามมาตรา 32 ต้องมีโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

15. การดำเนินเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดกฎหมายรถยนต์

ขณะนี้มีการใช้รถยนต์เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพกันมาก การหลีกเลียงระเบียบและกฎหมายก็เพิ่มขึ้นทั้งนี้จะเป็นเพราะจำนวนรถยนต์มีน้อยประการหนึ่งความต้องการของประชาชนมีมากและผู้มีหน้าที่ตรวจตราควบคุมไม่สามารถที่จะควบคุมได้ทั่วถึงอีกประการหนึ่งจึงเป็นเหตุให้มีการฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบจึงจะกล่าวเป็นข้อๆตามที่ได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งได้จากข้อมูลข่าวที่ส่งข่าวเกี่ยวกับรถยนต์ดังต่อไปนี้

15.1 เมื่อเช้าตรู่วันที่ 27 สิงหาคม 2512 ตำรวจกองปราบปราม ได้แบ่งกำลัง ออกเป็น 2 หน่วย หน่วยหนึ่งเข้าดำเนินการตรวจค้นผู้รถยนต์เลขที่ 255 ซอยโพธิ์สามต้น ถนน ลาดหญ้า ชนบุรี ซึ่งเป็นบ้านของนายชัยชิต กิติสุข อายุ 29 ปี อีกหน่วยหนึ่งได้ทำการตรวจค้นผู้ รถยนต์ของนายสุมิตร กิจบรรจง บ้านเลขที่ 191 ถนนสมเด็จเจ้าพระยา อำเภอคลองสาน ชนบุรี ได้พบรถแท็กซี่ปลอมถึง 21 คัน จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ความว่า บุคคลทั้งสอง ได้ทำการปลอมทะเบียนและแผ่นป้ายวงกลมแสดงการ เสียภาษีของรถแท็กซี่มาช้านาน และมีรถ แท็กซี่ให้เช่าวิ่งรับส่งคนโดยสารอยู่ในจังหวัดพระ นครและชนบุรีมากที่สุด นอกจากนั้นตำรวจยังเชื่อ ว่ายังมีรถแท็กซี่ปลอมอีกมาก เพราะพบรถแท็กซี่ยี่ห้อที่สนับเดียวกัน แผ่นป้ายทะเบียน ก.ท. พ. - 1963 จอดอยู่กับอยู่ในมือของบุคคลหนึ่งคนด้วย 44.

ผู้เขียนได้ขอสัมภาษณ์ ผู้กำกับการ 1 กองปราบปราม 45. เพื่อขอทราบรายละเอียด เพิ่มเติม ได้ความว่า ผู้ต้องหารายนี้ได้ไปแจ้งความกับตำรวจท้องที่ว่า แผ่นป้ายทะเบียนหาย เมื่อ ได้ไปแจ้งหายจากตำรวจท้องที่แล้ว ก็ไปขอแผ่นป้ายทะเบียนจากกองทะเบียนมาแทน นอกจากนั้น ยังทำแผ่นป้ายปลอมไว้อีก เมื่อได้แผ่นป้ายมาหรือทำขึ้นเอง ก็ใช้ติดเข้ากับรถยนต์ชนิดเดียวกัน รุ่นเดียวกันสีเดียวกัน แล้วให้ผู้เช่าแยกกันออกรับผู้โดยสารต่างเขตท้องที่ จนกระทั่งตำรวจเข้าทำ การจับกุมได้ดังกล่าว

เรื่องนี้ พนักงานอัยการ เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยฐานใช้เอกสารปลอม ตามประมวล กฎหมายอาชญากรรม 264, 265, 268 และพ.ร.บ. รถยนต์ 2473 มาตรา 34 ขอให้ศาลริบป้าย ทะเบียนปลอมนั้นด้วย จำเลย(นายสุมิตร กิจบรรจง)ให้การสารภาพว่า ได้ทำป้ายทะเบียนปลอม เพื่อเตรียมรับเหตุการณ์ หากรถแท็กซี่คันใดเครื่องเสีย หรือเข้าโรงซ่อมจะได้เอาป้ายทะเบียน ที่จัดทำมาใ้คันติดกับรถใหญ่เช่าได้หากิน เพื่อไม่ให้ผู้เช่าเสียผลประโยชน์เช่าได้ค่าเช่าด้วย ศาล

44. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 28 สิงหาคม 2512, หน้า 1

45. สัมภาษณ์ พ.ต.อ. สุวิทย์ โสภิตัต ผู้กำกับการ 1 กองปราบปราม เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2513

ไค้พิจารณาแล้วจึงไค้ว่า จำเลยเป็นแต่เพียงปลอมแผ่นป้ายทะเบียน แต่ยังไม่ไค้นำไปให้เข้าขับขี่ หรือใช้แผ่นป้ายนั้น จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 268 ซึ่งบัญญัติให้ลงโทษตามมาตรา 265 ให้จำคุก 2 ปี จำเลยรับสารภาพชั้นสอบสวน และให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี จึงลดให้สี่ 1 ใน 3 คงเหลือจำคุกไว้ 1 ปี 4 เดือน และแผ่นป้ายทะเบียนนั้นให้รับเสีย^{46.}

15.2 จับเจ้าหน้าที่ทะเบียนยานพาหนะฐานปลอมแปลงเอกสาร เรื่องนี้เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรไค้แจ้งความไว้กับตำรวจกองปราบปรามว่า รถเบนส์ ก.ท.ร. - 2288 ซึ่งเป็นของนายบั๊กซุน แซ่เฮี้ยว เป็นรถที่หลบหนีภาษีศุลกากร เจ้าหน้าที่ศุลกากรไค้จับกุมและสอบสวนผู้ต้องหาแล้ว ผู้ต้องหาไค้ให้การว่า ไค้ซื้อรถไปจากจังหวัดนครปฐมแล้วโอนทะเบียนมากรุงเทพฯ จึงสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ทะเบียนยานพาหนะจังหวัดนครปฐมจะมีส่วนร่วมกระทำความผิดครั้งนี้ ควรที่กองปราบจะไค้ดำเนินการสืบสวนต่อไป ตำรวจกองปราบปรามไค้สืบสวนแล้วปรากฏว่า ไค้มีการแจ้งย้ายรถคันนี้มาจากจังหวัดพังงา จึงไค้ติดตามไปสืบสวนที่จังหวัดพังงา ก็ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการแจ้งย้ายรถออกไป หรือปริดยนตร์คันดังกล่าวแต่ประการใด จึงไค้ทำการตรวจค้นเอกสารการแจ้งย้ายรถจากจังหวัดนครปฐมไปยังกรุงเทพฯ ก็ปรากฏว่าเป็นเอกสารปลอมทั้งสิ้น ตำรวจกองปราบปรามจึงจับกุม ส.ท.อ. ประเทือง มะจุเงิน ประจำแผนกยานพาหนะ จังหวัดนครปฐมมาควบคุมตัวไว้ที่กองปราบปราม ในข้อหาปลอมแปลงเอกสารและใช้เอกสารปลอม แต่เจ้าตัวปฏิเสธตลอดข้อหา^{47.}

15.3 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2513 เวลาประมาณ 05.30 น. ตำรวจกองกำกับการ 1 กองปราบปราม ไค้ทำการตรวจค้นบ้านเลขที่ 11/4 ถนนพลับพลาไชย ตำบลเทพศิรินทร์ อำเภอป้อมปราบ พระนคร เป็นบ้านของนายเสียง แซ่แต้ อายุ 48 ปี ไค้พบอุปกรณ์ปริดยนตร์ 10 รายการ สงสัยว่าไค้มาโดยทุจริต มีปริดยนตร์กั๊กสัน โตโยต้า ทั้งทะเบียนป้ายเหลืองและป้ายดำ 16 คัน มีการใช้แผ่นป้ายวงกลมไม่ตรงกับทะเบียนรถ คิดแล้วเป็นเงินที่ทำการทุจริตหลายล้านบาท จึงไค้ควบคุมตัวไปทำการสอบสวนยังกองปราบปรามต่อไป^{48.}

46. หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ฉบับวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2514 , หน้า 2

47. หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย ฉบับวันที่ 16 กันยายน 2513 , หน้า 1

48. หนังสือพิมพ์ ไทยเคส ฉบับวันที่ 25 สิงหาคม 2513 , หน้า 1

15.4 ประเทศมาเลเซียได้ขอร้องผ่านมาทางกระทรวงการต่างประเทศ ให้เจ้าหน้าที่ของประเทศไทยช่วยตรวจสอบรถยนต์ที่ถูกลักขโมยมาจากประเทศมาเลเซีย ตามเอกสารตัวอย่างในผนวกที่ 18 ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศส่งสำเนาให้แก่กรมตำรวจและกรมศุลกากรเพื่อช่วยเหลือต่อไป ปรากฏว่าในวันที่ 15 กันยายน 2512 เจ้าหน้าที่ตำรวจแผนกตรวจสอบสภาพรถยนต์ ได้ตรวจสภาพรถยนต์ยี่ห้อเพียต 125 หมายเลขเครื่องยนต์ 105 เอ.000-0068854 หมายเลขตัวถัง 125 เอ.- 0068675 ตรงกับรายการที่ทางประเทศมาเลเซียแจ้งมาว่าถูกขโมย แต่รถยนต์คันดังกล่าวนี้ปรากฏว่าผู้ที่นำมาให้ตรวจสภาพได้รับชื่อมาจากการขายทอดตลาดของกรมศุลกากร มีเอกสารถูกต้องตามกฎหมายของประเทศไทยทุกประการ กองทะเบียนเห็นว่าน่าจะให้กรมตำรวจได้พิจารณาให้กระจ่างว่า สมควรที่จะรับจดทะเบียนให้หรือไม่เพียงใด ในที่สุดกรมตำรวจส่งเรื่องนี้ให้กองคดีเป็นฝ่ายพิจารณา จึงกองคดีได้ให้ความเห็นว่า -

"... ตามข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีผู้นำรถยนต์มาขอจดทะเบียนต่อกองทะเบียน ปรากฏว่าเป็นรถยนต์ที่ถูกลักมาจากประเทศมาเลเซีย และกรมศุลกากรได้ยึดไว้ตามกฎหมายศุลกากร เมื่อครบกำหนด 30 วัน ไม่ปรากฏว่าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิมายื่นคำร้องขอรับรถยนต์คืน กรมศุลกากรจึงได้นำรถยนต์ที่ยึดไว้ออกมาขายทอดตลาด ผู้ที่รับซื้อรถยนต์จากการขายทอดตลาดของกรมศุลกากรนี้ ได้มีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1332 รับรองในเรื่องกรรมสิทธิ์ไว้ เมื่อผู้ซื้อรถยนต์ดังกล่าวมาขอจดทะเบียน กองทะเบียนมีหน้าที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ของรถยนต์ และรับจดทะเบียนให้โดยไม่คำนึงว่าเป็นรถที่มีการแจ้งหายไว้ เพราะเหตุว่าผู้ซื้อรถมาจากการขายทอดตลาดนี้ เป็นการซื้อขายกันโดยสุจริต หากกองทะเบียนไม่รับจดทะเบียนให้ ก็จะก่อความเดือดร้อน และผู้ซื้อรถยนต์ดังกล่าวอาจใช้อำนาจศาลบังคับให้กองทะเบียนรับจดทะเบียนให้ก็ได้ จึงเห็นสมควรแจ้งกองทะเบียนรับจดทะเบียนรถประเภทนี้ทุกรายในโอกาสต่อไป...."^{49.}

49. สืบ พงษ์สุวรรณ, พล.ต.ต. บันทึกหัวหน้ากองคดี, ฉบับลงวันที่ 22 ตุลาคม 2512

เรื่องนี้ รองอธิบดีกรมตำรวจ (พล.ต.ท. จำรัส มันทุกานนท์) ซึ่งการลงวันที่ 27 ตุลาคม 2512 ว่า "ให้กองทะเบียน ปฏิบัติไต่ถามที่กองคดีแจ้งมา"

สำหรับเรื่องรถยนต์หายหรือหลบหนีภาษี เข้ามายังประเทศไทยนี้มีมากขึ้น แม้แต่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังและอธิบดีกรมศุลกากร ได้เปิดเผยกับหนังสือพิมพ์ว่า "เวลานี้สินค้าที่เพิ่มพิกัดหรืออัตราหรือเพิ่มภาษีการค้า ได้เริ่มมีการลักลอบนำเข้าประเทศทางด่านจังหวัดภาคใต้กันบ้างแล้ว เช่นรถยนต์ เป็นต้น" 50.

15.5 พบทะเบียนปลอมในต่างประเทศ เรื่องนี้ปรากฏว่าเมื่อตำรวจมาเลเซียเกี่ยวกับตำรวจไทย ได้ร่วมกันกวาดล้างจับกุมผู้ผลิตขนบัตรปลอมทั้งของไทยและของต่างประเทศ ผลของการตรวจค้นบ้านนายสี วินีวี ที่บ้านพักแห่งหนึ่ง ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ นอกจากพบขนบัตรปลอมแล้วยังพบทะเบียนรถยนต์ปลอมพร้อมทั้งสำเนาใบเสร็จรับเงินในการซื้อขายรถยนต์ที่พัวพันมาถึงการค้ารถเถื่อนในประเทศไทยด้วย 51.

เมื่อกล่าวถึงการการค้าเถื่อน ผู้เขียนก็ใคร่ที่จะให้ทราบถึงวิธีการและเหตุให้เสียมในการนำรถยนต์จากต่างประเทศ เข้าสู่ประเทศไทยซึ่งมีสายใยการกระทำผิดโดยยอๆดังนี้ 52.

นำรถยนต์เข้ามาตามทางที่อนุภาคโดยการสำแดงเท็จ ซึ่งผู้ที่กระทำผิดหรือผู้ที่ลักลอบนำเข้า จะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในระเบียบปฏิบัติงานจนสามารถปลอมแปลงเอกสารของทางราชการได้อย่างแนบเนียน แล้วดำเนินเป็นขั้นตอน คือ ให้พรรคพวกที่มีภูมิลำเนาในประเทศมาเลเซียติดต่อหรือรถยนต์จากบริษัทตัวแทนโดยวิธีผ่อนส่งและประกันภัยไว้ด้วย หรือเมื่อลักขโมยรถยนต์มาแล้วทำการชุกดบแก้ไขหมายเลขเครื่องยนต์และเลขตัวถัง แล้วไปทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ซึ่งรู้เห็นเป็นใจด้วยการสร้างหลักฐานเท็จ หรือทำให้ผิดเพี้ยนเล็กน้อยจากหลักฐานเดิม ในการนี้จะเสียเงินประมาณ 2,200 บาท แล้วนำรถยนต์เข้าตามเส้นทางที่คิดว่าจะได้รับ

50. หนังสือพิมพ์ ไทยเคส ฉบับวันที่ 25 สิงหาคม 2513, หน้า 1

51. หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 12 กันยายน 2513, หน้า 1

52. สัมภาษณ์ ร.ต.อ. สว่าง บุณนาค รองผู้บังคับกอง สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ สงขลา เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2513

ความสะดวกโดยยอมเสียค่าบริการให้ตามสมควร เมื่อผ่านค่านาได้ก็จะนำรถยนต์ไปเสียภาษีขาเข้าที่ด่านศุลกากร ภาษีโลกกัณฑ์ แล้วนำใบเสร็จต่างๆพร้อมกับรถยนต์ไปขอจดทะเบียนจากนายทะเบียนยานพาหนะจังหวัดที่คิดว่าจะได้รับความสะดวกหรือมีเจ้าหน้าที่รัฐจึกมักกุนเพื่อให้จัดการให้โดยยอมเสียค่าบริการดังเช่นเสียในประเทศมาเลเซียเช่นกัน

ส่วนพรรคพวกที่เป็นเจ้าของรถยนต์ในประเทศมาเลเซียก็จะนำความไปแจ้งกับตำรวจท้องที่ว่า"รถยนต์หาย"โดยให้ข้อมูลต่างๆจนตำรวจหลงเชื่อแล้วขอคัดสำเนาเรื่องรถยนต์หายไปมอบให้กับเจ้าหน้าที่บริษัทประกันภัยโดยมีเจตนาที่จะฉ้อโกงบริษัทประกันภัยเพื่อหวังเงินประกันตามราคาการรถยนต์ที่หายไป หรือให้บริษัทประกันภัยซื้อรถในราคาเดียวกันให้ใหม่ จึงเห็นว่าเป็นวิธีการของเหล่าร้ายที่สมคบกันระหว่างประเทศที่แนบเนียนอยู่มากสามารถที่จะได้รับเงินทั้งสองทางคือจากผู้ซื้อรถยนต์ในประเทศไทยและจากบริษัทประกันภัยในประเทศมาเลเซียด้วย

วิธีการดังกล่าวนั้นส่วนมากผู้สมคบกันกระทำความผิดก็ได้รับผลสำเร็จที่ไม่สำเร็จก็เพราะบริษัทประกันภัยจับได้ว่าฉ้อโกงหรือทำหลักฐานเท็จ แต่สำหรับประเทศไทยเมื่อรถยนต์คันใดมีหลักฐานการนำเข้าถูกต้องตามกฎหมายก็รับจดทะเบียนให้แม้จะปรากฏว่าเป็นรถที่ฉ้อโกงบริษัทประกันภัยมากก็ตามหรือจะเป็นการลักขโมยมากก็ตาม เพื่อให้ทราบถึงการติดตามรถยนต์ที่ลักขโมยมาจากประเทศมาเลเซียของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ามีวิธีการอย่างไรกฎหมายที่ 19

วิธีการที่กล่าวข้างต้นนั้นเป็นวิธีค่อนข้างง่ายสะดวกแก่ผู้ร้ายร่วมกันแต่ในบางกรณีก็นำรถยนต์เข้ามาแล้วยังไม่ได้เสียภาษี ทางฝ่ายพรรคพวกในประเทศไทยก็จัดทำทะเบียนปลอมให้ทั้งหมดก็โดยมีการร่วมมือกันหลายฝ่ายถึงเช่นกรณีรถเบนส์ 220 เอส.ได้หลบหนีเข้ามาผู้มีชื่อเสียงในวงการค้าและธุรกิจรับซื้อไว้ในราคาเพียง 80,000 บาท ทั้งๆที่ราคาในท้องตลาดเกือบ 160,000 บาท ตามทางสืบทราบของตำรวจปรากฏว่ารถยนต์คันนี้ได้มีการทำทะเบียนปลอมเอกสารปลอมที่จังหวัดนครปฐม แล้วแจ้งย้ายรถยนต์คันนั้นไปที่จังหวัดเชียงใหม่ และย้ายจากจังหวัดเชียงใหม่เข้าพระนคร เจ้าหน้าที่กองทะเบียน กรมตำรวจได้ตรวจ

สอบเอกสารต่างๆแล้วปรากฏว่า เป็นการทุจริตจึงได้ดำเนินการกับผู้รับซื้อรถยนต์และเจ้าหน้าที่
ที่ ฐานสมคบกันปลอมแปลงเอกสารของทางราชการต่อไป

นอกจากนั้น ถ้าไม่สามารถที่จะกระทำได้ตามวิธีการดังกล่าว ก็จะใช้วิธีสืบหาจาก
เจ้าของรถยนต์ที่ถูกชนจนใช้การไม่ได้เหลือแต่ซากรถ โดยดูจากข่าวหนังสือพิมพ์ว่า รถยนต์ของ
ใครอยู่ที่ไหนที่ประสบอุบัติเหตุ จะส่งคนไปติดต่อขอซื้อซากรถเพื่อเอาอะไหล่ปรดกันนั้นไว้ก่อน หาก
ได้มาแล้วปรากฏว่า ตัวเครื่องยนต์ยังพอใช้ได้ก็จะขอมิให้คืนแล้วขายยังร้านค้าของเก่าหรือขายให้
พวกเรือหางยาวไป ส่วนอะไหล่ปรดก็จะใช้ร่วมกับรถที่ลักขโมยมา จึงเป็นการยากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ท้องที่จะสงสัย เพราะเป็นรถชนิดเดียวกัน เลขหมายเครื่องยนต์ก็ซุกแก้ไขอย่างดี มองผิวเผิน
จะไม่เห็นการซุกซ่อนนั้น นอกจากนี้จะมีการตรวจทางเคมีวิทยาศาสตร์ ซึ่งก็เป็นการยากอีกเหมือน
กันที่จะตรวจรถคันนั้น นอกจากว่ารถนี้ได้ไปชนคนตาย หรือมีการสงสัยไปในทางโจรกรรม แต่
เมื่อเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ไม่สนใจตรวจอย่างจริงจัง จนกระทั่งมีการจดทะเบียนให้ ต่อมาก็ตรวจ
เพียงผ่านไป แม้การตรวจทางเคมีวิทยาศาสตร์ก็มุ่งไปในทางคดีอื่นเสียส่วนมาก

ยังมีอีกวิธีหนึ่งที่ค่อนข้างจะยุ่งยากสำหรับพวกคนร้ายคือ การซื้อขายรถยนต์จากประ
เทศมาเลเซียแล้วขอทำวิธีการผ่านด่านเรียกว่า พี.ที.เอ็ม. (Pass Thai Malaysia (P.T.M.))
เมื่อผ่านด่านของประเทศไทยจะต้องทำ พี.ที.เอ็ม. จึงจะนำรถยนต์มาตามเส้นทางที่ตกลง
กันไว้กับประเทศไทยได้ เมื่อนำเข้าประเทศไทยได้แล้วจะไม่นำรถออกไปอีก โดยจะไปทำความ
ตกลงกับเจ้าหน้าที่ด่านประเทศไทยที่รู้จักกันเป็นพิเศษ ขอให้ออกหลักฐานว่าได้นำรถกลับเข้า
ไปยังประเทศไทยแล้ว รถยนต์ที่นำมาโดยวิธีนี้จะยังไม่รับขาย ต้องรออยู่จนกระทั่งเสียก่อน
คือจนกว่าจะทำความรู้จักเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย ยินยอมทำทะเบียนให้แน่นอน จึงจะจำหน่ายรถออกไป
ทางฝ่ายประเทศไทยก็กระทำนองเดียวกัน คือแจ้งรถออกไปยังนอกประเทศ แล้วให้พรรคพวก
ในประเทศไทยลักขโมยรถชนิดเดียวกันเข้ามา แล้วสวมทะเบียนคันเดิมกันเอง โดยมีการ
เปลี่ยนแปลงอุปกรณ์รถให้ตรงกับทะเบียนเก่า การลักขโมยรถทางประเทศไทยมาเลเซียมีมาก
ยิ่งกว่าทางด่านประเทศไทยลาว เพราะถนนสะกดก แม้ทางทะเลก็มีการขนส่งเข้ามาขึ้นตามท่าที่ได้
มีการควบคุมอย่างหละหลวม ทั้งนี้เป็นต้น

16. การควบคุมรถยนต์ทางบกหรือของทางอากาศกับประเทศมาเลเซีย

การที่มีการหลบเลี่ยงภาษีหรือมีการลักขโมยรถยนต์ เข้ามาหรือออกไปยังต่างประเทศนั้นย่อมมีสาเหตุหลายประการที่จะต้องหาทางแก้ไขกันไปโดยเฉพาะทางภาคใต้ของประเทศไทยมีด่านตรวจทั้งทางบก ทางเรือ ทางอากาศ จึงขอยกตัวอย่างด่านตรวจทางบกที่มีเขตแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซียคือ

ก. ด่านตรวจคนเข้าเมืองของประเทศมาเลเซีย

ข. ด่านศุลกากรประเทศมาเลเซีย

/--

ค. ด่านศุลกากรพรมแดนอำเภอสะเคา

ง. ด่านศุลกากรอำเภอสะเคา

จ. ด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอสะเคา

ฉ. ด่านตรวจเคลื่อนที่ของ ก.ต.ภ.

ช. ด่านตรวจเคลื่อนที่ของ กองกำกับการ 7 กองปราบปราม

ซ. ด่านตรวจของตำรวจภูธรอำเภอสะเคา

ด. ด่านตรวจของกรมศุลกากร

เมื่อได้ตรวจจากจำนวนด่านทั้งสองประเทศมีถึง 9 ด่าน ไม่มีทางที่ผู้กระทำความผิดที่จะหลบหนีภาษีไปได้ การทำงานแต่ละหน่วยก็มีเครื่องมือสื่อสารติดต่อกันและกัน มีผู้บังคับบัญชาควบคุม ต่างควบคุมกันเป็นสัดส่วน ไม่ต้องสงสัยในเรื่องการซัดแย้งจะต้องมีมากเป็นส่วนกับด่านที่ตั้งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง "สินบนรางวัล" ที่จับของหนีภาษีได้นั้นอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งของการซัดแย้งกัน นอกจากจะซัดแย้งในเรื่องระบบการบริหารงาน ในบางครั้งผู้ที่หลบหนีภาษีจากที่หนึ่งมาให้อีกหน่วยหนึ่งทำการจับกุมเนื่องจากไม่ชอบการทำงานของหน่วยนั้นและการที่ยอมให้จับกุมก็เพื่อให้อีกหน่วยนั้นได้รับรางวัล เช่น หลบหนีจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ก.ต.ภ. มาได้ แต่ยอมให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรจับ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายแตกความสามัคคีกันและเป็น

การนำเงินรางวัลมาให้ด้วย เพราะเงินรางวัลนี้ได้ถึงร้อยละ 55 จากยอดเงินที่ขายของกลาง
 ได้ตามกฎหมายศุลกากร⁵³ การที่ทางราชการได้ให้รางวัลแก่ผู้นำจับสินค้าหลบหนีภาษีเป็นเปอร์
 เซนต์สูงเช่นนั้น ก็มุ่งหวังที่จะปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่กฎหมายได้ให้อำนาจฝ่ายบริหารที่จะใช้
 ดุลพินิจหรือตีความเอาเองว่า เรื่องนั้นเรื่องนี้ควรจะปรับเท่าใด ฝ่ายปราบปรามต่างตีความกัน
 ไปคนละแนว บางรายจะลงโทษผู้กระทำความผิดโดยการฟ้องในเรื่องเงินค่าปรับ หรือเป็นการทำ
 ความตกลงหรือทำทัณฑ์บนให้ประกันตามแต่จะเห็นสมควร ซึ่งเท่ากับเป็นการปิดทางที่จะใช้อำนาจ
 ทางศุลกากรมาตัดสินคดีเหล่านั้น ในเรื่องการจับกุมรถยนต์หลบหนีภาษีนี้ ปรากฏว่า มีเจ้าหน้าที่
 ที่ทั้งฝ่ายตำรวจและฝ่ายศุลกากรจับกุม โดยเฉพาะทางภาคใต้ของประเทศไทย เมื่อจับรถยนต์
 มาได้แล้ว ก็จะมีการประมูลขายทอดตลาด ณ ที่นั่นเอง การขายสินบนรางวัลก็จ่ายรวดเร็ว ใน
 การขายทอดตลาดก็เป็นธรรมดาปราศจากข้อสงสัยเลย เสียงครหาว่าร้ายก็แทบจะไม่เกิดขึ้น
 ต่อมากรมศุลกากรได้มีคำสั่งให้นำรถที่จับได้ทางภาคใต้เข้ามาประมูลขายทอดตลาดที่กรุงเทพฯ
 ปรากฏว่าการขายทอดตลาดที่กรุงเทพฯ ได้เงินต่ำกว่าที่ขายทางภาคใต้ กล่าวคือรถเบนส์ 200
 เมื่อประมูลขายที่ภาคใต้ราคาตามสภาพในท้องตลาดจะขายได้ประมาณ 110,000 บาท แต่ประ
 มุลขายที่กรุงเทพฯ ได้ราคาประมาณ 95,000 บาท หรือรถโวลโว่ 144 เอส. เมื่อประมูลขายที่
 ภาคใต้ราคาตามสภาพในท้องตลาดจะขายได้ประมาณ 115,000 บาท แต่ประมูลขายที่กรุงเทพฯ
 จะได้ประมาณ 60,000 บาท ดังนี้ เป็นต้น

การที่ขายรถของกลางได้ทำให้เกิดความคึกคักหมายของผู้ที่เคยจับกุมเรื่องรถยนต์มา
 แล้ว ก่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดไม่เป็นผลดีแก่ฝ่ายใดเลย นอกจากนั้นแล้วรัฐบาลยังขาดรายได้ซึ่ง
 ความขัดแย้งในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆก็ตามมา ผลดีที่แน่นอนก็คือผู้รับซื้อรถยนต์ด้วยราคาถูก
 การวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการขายทอดตลาดของกรมศุลกากรก็มีมากไม่เป็นมงคล นอกจากนั้นยังมี
 มีพ่อค้าที่ซื้อของจากการขายทอดตลาดจากกรมศุลกากรถือโอกาสใช้ใบสำคัญนั้นและใบสำคัญของตัว

53. พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 มาตรา 102 ตรี ราชกิจจานุเบกษา
 เล่ม 71 ตอนที่ 75, หน้า 357

แทนจำหน่ายสินค้าแสดงแก่เจ้าหน้าที่ในการขายสินค้า พ่อค้าพวกนี้เมื่อรู้ว่าทางการจะประมุข
ขายทอดตลาดสินค้าอย่างใดเมื่อใดแล้วจะรีบไปประมูลซื้อเพื่อเอาใบเสร็จรับเงินจากเจ้าหน้าที่
ที่กรมศุลกากรไว้แสดงแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจค้นของหลบหนีภาษีต่อไป เช่น ก๊อเลื้อ
มองตากูจากการขายทอดตลาดมา 5 โหล ความจริงเลื้อเหล่านั้นขายหมดไปนานแล้วแต่ก็ยัง
มีเลื้อมองตากูขายอยู่ในร้านเสมอทั้งนี้ก็เพราะได้เลื้อจากการหลบหนีภาษีมาขายนั่นเอง เวลา
ตำรวจไปตรวจค้นร้านก็เอาใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากรแสดงแก่เจ้าหน้าที่ซึ่งตำรวจบาง
คนก็ไม่รู้ถึงวิธีการ เหล่านี้ไปหมดทุกคน พ่อค้าก็หลบหนีภาษีได้เสมอมา

ในเรื่องสินค้าหลบหนีภาษีนี้เขียนได้สังเกตว่ามีตั้งแต่ของใหญ่โต เช่นรถยนต์
จนกระทั่งของเล็กๆ เช่นเพชรพลอย หากจะมีใครสักคนไปขอทราบจากเจ้าหน้าที่ตามด่านศุลกากร
ดูบ้างก็จะปรากฏว่ามีน้อยรายเหลือเกินที่แจ้งสินค้า เพชรพลอยผ่านด่านเข้ามา แต่เหตุไรจึงมี
เพชรพลอยราคาแพงขายกันในประเทศไทยมากเหลือเกินทั้งที่บ้าน เมืองไทยก็ไม่มีแหล่งผลิต
สินค้าเหล่านี้แต่ประการใด⁵⁴.

สรุป

ความปรารถนาของมนุษย์นั้นเพื่อให้ตนเองได้รับความสะดวกสบายและปลอดภัย
เป็นสุข มีด้วยกันทุกรูปทุกนามไม่ว่าจะอยู่ในสังคมใดและระดับใด รถยนต์สิ่งที่อำนวยความสะดวก
สะดวกสบายและทั้งเป็นการแสดงถึงฐานะของบุคคลอย่างหนึ่งในสังคมที่กำลังพัฒนา จะเห็นว่า
รถยนต์ได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว นี้เป็นการควบคุมและการจัดระเบียบต่างๆให้เป็นที่
เรียบร้อยในเรื่องนี้ทางการได้ดำเนินการโดยลำดับมา ถึงอย่างไรก็ตามยังไม่อาจที่จะขจัดการ
หลบเลี่ยงภาษี การลักขโมยรถยนต์ การทุจริตของเจ้าหน้าที่ต่างๆให้หมดไปได้ จึงเป็นเรื่อง
ที่ประชาชนจะต้องศึกษาให้ความเข้าใจในระบบงานขององค์การต่างๆเพื่อจะได้ช่วยกันเสนอ

54. นักศึกษาหลักสูตรสารวัตรและบังคับกอง รุ่นที่ 1 เอกสารวิจัยการป้องกันและปราบปราม
การเลี่ยงภาษีอากรทางภาคใต้ (พระนคร: 2513 (อักษานา)), หน้า 16 - 18.

แนวความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงกิจการงานขององค์กรใดที่เห็นว่า ยังไม่สามารถอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ตน และในโอกาสเดียวกันก็พร้อมที่จะช่วยรัฐในการ เสียภาษีเพิ่ม ในเมื่อผลของการเก็บภาษีเพิ่มได้กลับมาบำรุงกิจการในก้านบริการประชาชน

การที่จะแก้ไขอย่างใดเกี่ยวกับการที่จะควบคุม "ตัวรถยนต์" ให้ได้ขนาดนั้น จะต้องมีการพิจารณาจากหลายด้านด้วยกัน เป็นต้นว่า เริ่มตั้งแต่ตัวบทกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีความเหมาะสมแก่สังคมไทยหรือไม่ การที่มีการลดรถยนต์ไปมาระหว่างประเทศมาเลเซียกับประเทศไทยควรจะได้มีการควบคุมตรวจตรา หรือทำความตกลงระหว่างประเทศ กันเพียงใดหรือไม่อย่างไร ถ้าหากกระทำได้ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา และเม็กซิโก ซึ่งมีข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการติดตามเอารถยนต์กลับคืนให้แก่กันได้ ก็จะทำให้ประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียซึ่งต่างก็เป็นสมาชิกในสมาคมเอเซียด้วยกัน มีสัมพันธภาพที่ยิ่งขึ้น

การ เสนอว่าควรจะมีการแก้ไขปรับปรุงในเรื่องการควบคุมรถยนต์นั้น ผู้เขียนจะได้เสนอแนะรวมไว้ในบทสรุปอีกครั้งหนึ่ง การ เสนอแก้ไขในเรื่องการควบคุมรถยนต์นั้น ผู้เขียนมีแนวโน้มที่จะเห็นการปฏิบัติต่อบุคคลที่สังคมต้องรับภาระมาก เช่น เรื่องควันท่า เสียงกเกินควร หรือใช้รถบรรทุกน้ำหนักมาก ความยาวของรถเกินขนาด ได้รับการดูแลกวาดล้างอย่างจริงจังจากเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนรับผิดชอบต่อไป เพราะบุคคลประเภทนั้นได้ประโยชน์ส่วนตนไปฝ่ายเดียว ไม่เหลือไว้แล้วใครจะเดือดร้อนอย่างใด

คนไทยเรานั้นอยากเป็นคนดี อยากร่วมมือกับทางราชการมีมากมาย แต่ที่ทำตัวไม่ถูก ช่วยราชการไม่เป็น เพราะไม่รู้วิธี สิ่งทั้งหลายที่กล่าวมานั้นก็เพราะยังไม่มี การประชาสัมพันธ์ที่จริง เข้าถึงจิตใจประชาชน ให้มีบทบาทร่วมในการบริหารงานควบคุมรถยนต์บ้าง บางคนอาจจะมีแนวความคิดเห็นดี ซึ่งเมื่อรับฟังแล้วนำไปแก้ไขก็ทำให้กิจการบ้านเมืองไทยดำเนินไปโดยราบรื่นยิ่งขึ้น